

БОРБА®

България е била, е и ще пребъде във вѣковетѣ! Българската държавностъ започва 5000 години преди Новата ера, продължавайки и днесъ.

Единъ заветъ оставили сж намъ дѣдитѣ. Великъ заветъ, написанъ съ крѣвавъ мечъ. Деца на родни край, пазете си земитѣ! Бранете ги отъ близо и далечъ.

Велика Хунорска империя – отъ 5000 до 40 г. пр. Хр.

Велика Кушанска империя – отъ 40 г. пр. Хр. до 375 г. сл. Хр.

Велика Хунска империя – отъ 375 до 468 г.

Велика Стара България – отъ 468 до 643 г.

Дунавска България – съ три български царства:

Първо българско царство – отъ 643 до 1093 г.

Второ българско царство – отъ 1184 до 1188 г.

Трето българско царство – отъ 1878 г. до 1946 г.

Република – отъ 1946 до днесъ.

Хронология на откъсването на земи отъ Дунавска България:

Дунавско порѣчие, Тимошко и Южноморавско – 16.5 хил. кв. км, присъединени къмъ Сърбия въ периода 1830-1919 г.

Босилеградско – 0.5 хил. кв. км, присъединени къмъ Сърбия презъ 1919 г.

Вардарска Македония – 27 хил. кв. км, присъединени къмъ Сърбия въ периода 1913-1919 г.

Егейска Македония, Егейскитѣ острови, Западна Тракия – 29.5 хил. кв. км, присъединени къмъ Гърция 1913-1919 г.

Източна Тракия – 14 хил. кв. км, присъединени къмъ Турция 1913-1920 г.

Северна Добруджа и дѣлтата на р. Дунавъ, присъединени къмъ Румъния презъ 1878 г.

Позиция

България като геополитическо понятие заема точно определено място на планетата Земя, в южната част на континента Европа. Тя притежава присъщитѣ най-общи елементи на държавността. Хора (народѣ), земя (територия) и сила, налагаща определени правила за поведение, свързани съ възможността за принуда въ дадени граници. Като реалност, като битѣ, като култура България е била, е и ще бѣде въ Европа – тамѣ, където се е установила отъ срѣдата на първото хилядолѣтие следѣ Христа и до днесѣ. Изявленията на нѣкои днешни български общественици и политици, че България е трѣгнала къмѣ Европа, най-меко казано сѣ безсмислици по форма и по съдържание, преследващи труднодостижими словесни ефекти.

Вѣрно е, че България се е устремила и полага усилия следѣ тоталитарното си комунистическо робство да се присъедини къмѣ семейството на обединенитѣ демократични народи съ утвърдено гражданско общество и пазарна икономика. Вѣрно е, че това налагатъ обстоятелствата, свързани съ съвременнитѣ реалности за национална сигурност и икономически напредѣкъ. Вѣрно е, че днесѣ, когато свѣтътъ е въ стресѣ отъ терористичната вълна, която го залива, животътѣ, имотътѣ и честътѣ на всѣки е въ зависимост отъ единната воля за отпорѣ на всички (въ личенѣ и въ преносенѣ смисълѣ). За неутралитетѣ и собственѣ пѣтъ е безумие дори да се помисли. Но вѣрно е и това, че критериятъ за ползитѣ е резултатътѣ. И, когато цената за постигане на даденѣ резултатѣ споредѣ възможноститѣ е висока, се изискватъ жертви и най-вече умѣреностъ въ очакванията. Не се ли съобразяваме съ горното, лихвитѣ сѣ високи, а резултатитѣ – непредсказуеми.

Кѣде е мѣстото на България при съществуващата обстановка? Безѣ колебание – въ лоното на обединена Европа и нейнитѣ структури за сигурност, постигнато съ воля, разумѣ и прагматизъмѣ.

Българскиятъ националенѣ фронтѣ, Инк., въ своята битностъ е билѣ, е и ще бѣде съ онѣзи управляващи въ България срѣди, които умело рѣководятъ сѣдбинитѣ на страната ни, запазвайки националния ѣ суверенитетѣ, териториалната ѣ цѣлостъ, икономическата ѣ независимостъ и осигуряватъ растящѣ стандартѣ за животъ на хората. Той, БНФ, е живѣлъ съ болкитѣ, страданията, стремежитѣ и успѣхитѣ народни и нѣма да пожали сили въ подкрепа на правителството въ стремежа му **да наложи силата на закона надѣ закона на силата.**

На своя редовенѣ двугодишенѣ двадесетѣ и девети конгресѣ, който ще се проведе на 5 и 6 юни 2004 г. – за първи пѣтъ въ София, Българскиятъ националенѣ фронтѣ съ цѣлата сериозностъ ще постави въпроса и ще вземе решение да бѣде доведено до знанието на елититѣ становището му за България като правова държава, въ която надѣ Конституцията и законитѣ вчерѣ, днесѣ и утре стои само Богѣ.

БОРБА

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+ Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Редактура комитетъ

Година 53, брой 1

Книжка сто петдесетъ и първа

Януари 2004

Андрей Станишевъ

Духовниятъ геноцидъ

Този методъ бѣше основниятъ похватъ на наложената чрезъ чужда окупация въ България комунистическа диктатура. Още въ първитѣ дни следъ 9 септември 1944 г. комунистическитѣ екзекутори пристѣпиха къмъ физическо унищожение на свободомислѣщата българска национална интелигенция. Само за броени дни бѣха избити безъ сѣждъ и присѣжда стотици и хиляди достойни български учители, свещеници, офицери, общественици, писатели, творци на изкуството, цѣлиятъ елитъ на българското държавно и мѣстно управление – регенти, министри, народни представители и почти повсемѣстно всѣки служилъ съ перо и дѣло на българската национална кауза. **Отъ избититѣ отъ комуниститѣ надъ 28 000 души 24 000 сж българска народна интелигенция. Куршумитѣ на болшевишкитѣ сатрапи избиха точно по това жестоко време най-близкитѣ роднини и потомцитѣ на Василь Левски, Иванъ Вазовъ, Райна Княгиня, Панайотъ Воловъ, Петко Славейковъ, баба Тонка Обретенова, Георги Раковски, Захарий Стояновъ, Стефанъ Стамболовъ, Георги Измирлиевъ, Иларионъ Драгостиновъ, Любенъ Каравеловъ, Петъръ Перонъ – сияйни български духовни и политически водители. Онѣзи, които носеха въ себе си кръвта и идеитѣ на българското национално достоинство и на независимия духъ на свободния човѣкъ, бѣха опасни за червената диктатура и трѣбваше незабавно и безмилостно да бждатъ унищожени. Въ почти всички случаи единствената тѣхна вина бѣше, че отстояваха свободата на България и националната ѝ независимост.**

Зачената отъ антибългарската природа на този кървавъ и човѣконенавистнически режимъ, породената следъ демократичнитѣ промѣни отъ 1989 г. постто-

талитарна властъ носеше почти всички негови генетични пороци. Преди всичко налагата въ продължение на почти половинъ вѣкъ перфидна демагогия.

Последвалитѣ събития отъ 1989 г., правителства, старателно подготвени, аранжирани и утвърждавани отъ запазващата се въ сѣнка тоталитарна върхушка, замѣнила политическия комунистически монополизъмъ съ фамилно-финансова посткомунистическа олигархия, запазваха генетичното наследство на просъветската епоха.

Прикрилата се въ камуфлажъ посткомунистическа олигархия успѣ въ нѣколко последователни инспирирани или до голѣма степенъ повлияни отъ нея правителства да сложи рѣжка на два основни лоста за управление – финансовитѣ капитали и почти пълненъ монополъ върху медиитѣ.

Съ първия факторъ тѣ манипулираха правителствата следъ 1989 г., внедряваха въ системата на управление свои подривни елементи и ги използваша по предназначение точно тогава, когато бѣше необходимо да сринатъ едно или друго правителство.

Вториятъ факторъ – обсебване на медиитѣ, бѣше тайното имъ, но могъщо оръжие, което се надѣваха да използватъ монополистично при найкритични ситуации. Такава обстановка настѣпи въ България съ появяването на царь Симеонъ Втори на политическата сцена. Дотогава партийно-фамилната олигархия се занимаваше съ прехвърляне въ чужбина на капиталитѣ, одрани въ продължение на десетилѣтия отъ гърба на българския народъ, съ “прането” имъ въ чуждестранни банки и съ хищническата и разграбваща приватизация въ собствената ни страна.

Симеонъ не изглеждаше опасенъ за тѣхъ. Народе, лишень въ продължение на десетилѣтия отъ свободна политическа мисълъ, притисканъ отъ страхъ и репресии, манипулиранъ отъ партийната пропаганда, можеше лесно да бѣде подведенъ отъ “ожесточената схватка на двуполюсния модел”. Режирано шоу, въ което играчитѣ въ повечето случаи се различаватъ само по цвѣта на партийнитѣ си лозунги. И “червенитѣ”, и “синитѣ” не вѣрваха, че Симеонъ може да се върне въ политическия животъ на България. Инсценираниятъ “политически двубой” подвеждаше страститѣ на електората. Бѣше много забавно и макаръ народътъ да потъваше все по-дълбоко въ посттоталитарната криза, “политическия елитъ” си живѣеше добре – както онѣзи на власт, така и другитѣ – въ опозиция. Лидеритѣ на партиитѣ бѣха убедени, че “Симеончо ще си остане само тъженъ зритель отъ Мадридъ”, докато топката на властѣта въ България се прехвърляше отъ ржка въ ржка.

Нѣщата обаче се измѣниха неочаквано и съ непозната въ българския политически животъ бързина. Въ началото на 2001 г. Симеонъ Втори, наситилъ се на зрелището въ България, убедилъ се въ антибългарския негативизъмъ на еднитѣ, въ двуличието на вторитѣ и въ безсилието на третитѣ да създадатъ истинска политическа плътъ, която да стане единна подкрепа за възстановяване на традиционнитѣ български държавни, национални и икономически ценности, реши да създаде самъ политическа формация. И го направи! Съ невероятенъ размахъ и решителност!

Следъ като властимащитѣ “приятели на короната” направиха всичко възможно, дори и чрезъ Конституционния съдъ, да попречатъ на царя да влезе по достоенъ пѣтъ въ политическия животъ на страната, Симеонъ Втори бѣ принуденъ да поеме чрезъ вота на народа най-тежката, отговорна и неблагодарна длъжностъ – ржководителъ на върховната изпълнителна властъ, като министъръ-председателъ на България.

Изненаданитѣ отъ светкавично развиващитѣ се събития се надѣваха, че “болниятъ”, “изморениятъ” и “нерешителенъ” Симеонъ Втори нѣма да поеме този товаръ върху плещитѣ си. Но се излъгаха! Царятъ го пое съ достоинство въ името на България и съ подкрепата на народа. Както се казва, напукъ на чуждитѣ емисари – “Съ Божия милостъ и народна воля!”

Така за огромната кохорта на политическитѣ двуличници не оставаше нищо друго, освенъ да започнатъ взривяването на всички разрушителни мими, заложенъ подъ краката на царя. Шокътъ отъ изборната победа на царя бѣше невѣроятенъ за комунистическия и посткомунистическия политически тандемъ. И той реши да реагира съ непозната по размѣритѣ си разрушителна операция. Цветоветѣ на партиитѣ се смесиха въ едно, а армията имъ срещу царя се превърна въ коалиционна. Довчерашнитѣ антикомунисти и “радетели” за възстановяване на традиционното българско държавно управление си служеха сега съ най-зловещитѣ лозунги отъ “Работническо дѣло” презъ първитѣ дни на большевиската диктатура. “Петата властъ” на червения капиталъ въ сѣнка постави още съ встѣпването на царя въ длъж-

ностъ министъръ-председателъ на бойна нога командваната и финансирана отъ него “четвърта властъ” – монополнитѣ печатни и електронни медии. Започна невиджана досега канонада не срещу НДСВ или правителството, което бѣ излъчено, а направо срещу самия Симеонъ Втори. Диригенти на офанзивата си оставаха старитѣ комунистически “професионалисти”. Жалко бѣше, че въ изпълнителитѣ бѣха ловко привлѣчени и много антикомунисти, мамени отъ жаднитѣ за властъ и болни лични амбиции тѣхни “лидери”.

Основната целъ на тази тотална офанзива бѣше личността на Симеонъ Втори. Онова обаче, което черната пропаганда успѣ да постигне, бѣше смазване на самочувствието на българското общество и преди всичко на българската млада генерация. Съ една дума – старата и вѣчна мечта и бойна задача на комунистическата клика въ България: осъществяване на духовния геноцидъ на нацията. Погледнато откровенно и сериозно, точно това е тоталниятъ резултатъ отъ несѣкващата вече три години канонада срещу царя. Вземете който и да е вестникъ презъ тѣзи почти три отминаващи години, включете дори която и да е радиостанция или български телевизионенъ каналъ и вие незабавно ще бждете залѣти отъ пропагандната истерия срещу царя. А това по сжщество е насаждане на омраза, отчаяние и безвѣрие въ сждбата на България.

Отъ своя страна, Симеонъ Втори нито загуби самочувствие, нито загуби контролъ върху себе си и върху хората, които ржководеше. Запази стилъ, езикъ и поведение на държавникъ отъ висша класа. Постигна безспорни резултати въ най-приоритетнитѣ задачи на държава – осигури годишенъ прирастъ на продукцията съ 4,8 пункта, намали размѣра на рекордната безработица отъ 19% до 12,4%, създаде непозната досега вътрешна и международна финансова стабилностъ, подобри както микро-, така и макроикономическитѣ показатели на българския народъ, осигури непозната за страната европейска по характеръ социална политика. Въ международнитѣ ни отношения резултатитѣ, постигнати отъ политиката на царя, надвишаватъ всичко постигнато досега. Осигурено бѣше окончателното ни влизане въ НАТО до 1 май 2004 г., приключване на преговоритѣ съ ЕС до края на 2004 г. съ огледъ приемането ни въ Обединена Европа на 1 май 2007 г.

“Червенитѣ” тихомълкомъ го обвиняваха за тѣснитѣ му връзки съ Вашингтонъ, а “синитѣ” – съ Москва. Но царятъ служеше на България. Това е вѣрниятъ пѣтъ, за да се спаси народътъ ни отъ злокобната, почти столѣтна мечта на чуждата агенура въ България – духовния геноцидъ на българския народъ и националното му обезличаване.

Следъ три години нестихваща канонада отъ лъжи, провокации и помя, изливана върху Симеонъ Втори, царятъ отговори на медийнитѣ черносотници съ една сентенция, която досега не е чувана въ България: “Не медийтѣ трѣбва да осигуряватъ комфортъ на правителството, а правителството трѣбва да осигурява комфортъ на медийтѣ.” Едва ли нѣкога и нѣкъде разпаяната печатна и електронна вахханаля е получавала по-елегантенъ и по-достоеенъ плесникъ отъ този. И заедно съ това – по-коректна и благородна поука. ■

Живата история на България през двадесетия век

На 7 януари 2004 г. г-р Дочев навърши 98 години

На 7 януари в Шумен беше представена пред гражданството втората част от двутомника **“Интервюта с Иван Дочев”**. Както е известно, г-р Иван Дочев е бивш водач на Българските национални легиони до 9 септември 1944 г., бивш председател на Българския задграничен национален фронт и настоящ Почетен председател на същия.

Преди 2 години интервюта са взети от г-р Милен Куманов и доц. Ивайло Петров.

В първата книга г-р Дочев разказва за събития и факти от българския политически живот до 9 септември 1944 г., в които е бил или непосредствен наблюдател, или по силата на своето обществено положение, участник. Особен интерес представлява разказът на г-р Дочев за срещите му със световноизвестни политически личности, а и с такива, които са ръководили съдбините на България.

Във втората книга се описват (през погледа на г-р Дочев) събитията, имащи пряко отношение към България в периода след 9 септември 1944 г. и до днес. В нея той между другото разказва за срещите си с Негово Величество цар Симеон II, с Иван Костов, Надежда Михайлова и

други политически дейци, чиито имена са свързани с най-новата ни история.

На въпрос на г-жа Велмира Стефанова за срещите му с Н. В. цар Симеон II, г-р Дочев отговаря:

Българските национални легиони преди 9 септември 1944 г., както и емигрантската ни организация в САЩ, Националният фронт, изцяло поддържаха царя и искаха възстановяването на Търновската конституция. През 1955 г. Симеон II навършваше пълнолетие и според Търновската конституция той трябваше да декларира официално, че встъпва на българския престол. Ако изпуснеш този момент, с въпроса за монархията бе приключено. Националният фронт, чийто председател бях аз, сметнахме, че е нужно царят да знае нашето мнение. За нас той бе знаме в борбата срещу комунизма (подч. н.). Поради това аз отидох в Мадрид в началото на юни 1955 г. и 2-3 дни имахме дълги разговори. Той бе твърдо решил да обяви официално встъпването си на престола и да потърси правата си. След падането на комунистическия режим цар Симеон II дойде за първи път в България през 1996 г. Народът го посрещна изключително тържествено и сърдечно. Нашата организация и лично аз бяхме на мнение, че той трябва да остане завинаги в родината и незабавно да поиска провеждането на референдум за връщането му на престола. Царят обаче се завърна в Мадрид и аз не знам истинската причина за това...

От 1966 г., откогато г-р Дочев окончателно се завърна от емиграция в България, до днес той е имал няколко срещи с царя и е написал няколко изпълнени с отговорност писма до него, които отразяват личното му отношение към проблемите, свързани с царственото участие на цар Симеон II в българския политически живот. Това отношение бележи една последователност в позиция и програма, които са били позицията и програмата на СБНЛ и продължават да бъдат такива на Българския национален фронт.

На 7 януари тази години г-р Дочев бележи 98-та си годишнина.

Като почетен председател на Българския национален фронт на 5 и 6 юни тази година той ще вземе участие в работата на 29-я конгрес на Българския национален фронт, който за първи път от създаването на организацията през далечната 1947 г. ще се проведе в България.

Български национален фронтъ, Инк.
Предконгресенъ пресцентъръ
 София, България

Предконгресниятъ пресцентъръ е упълномощенъ отъ ЦУС на БНФ, Инк. чрезъ списание "Борба" да направи следнитѣ съобщения:

1. Конгресътъ на БНФ ще се проведе въ София на 5 и 6 юни 2004 г., а не както бѣше съобщено въ окрѣжното, публикувано въ брой 6 на списание "Борба", на 2 и 3 юни 2004 г.

2. В брой 2 на списание "Борба" – месецъ мартъ 2004 г., ще бжде съобщена залата, въ която ще се проведе конгресътъ, и часътъ на откриването му.

3. Тѣзи членове на БНФ, които сж получили покани за участие въ работата на конгреса, да съобщятъ най-късно до 30 мартъ 2004 г. ще могатъ ли да присѣтстватъ. Ако нѣматъ такава възможностъ, да изпратятъ до централата въ Чикаго пълномощни да бждатъ представлявани отъ председателя на организацията Александъръ Дърводѣлски.

4. Съмишленици и симпатизанти на идеитѣ на БНФ, които иматъ желание да присѣтстватъ при откриване на конгреса и живѣятъ въ САЩ, Канада, Австралия и държавитѣ отъ Южна Америка, да направятъ заявкитѣ си до централата въ Чикаго, а тѣзи, които живѣятъ въ Европа, Азия и Африка, включително и отъ България – до представителството въ България – 4470 Бѣлово, 21 Алабакъ, Гошо Спасовъ, тел./факс: 822 35 31, тел. 920 71 27 – Спасовъ, GSM 0887 341 349 – Борисова.

5. Ценитѣ на авиобилетитѣ, двупосоченъ полетъ отъ Ню Йоркъ, Бѣфало и Чикаго до София съ самолети на Германскитѣ, австрийскитѣ и чешкитѣ авиолинии сж, както следва:

	Ню Йоркъ-София	Бѣфало-София	Чикаго-София
германски	595 щ.д.	685 щ.д.	775 щ.д.
австрийски	565 щ.д.	625 щ.д.	745 щ.д.
чешки	675 щ.д.	675 щ.д.	770 щ.д.

За по-подробна информация молимъ желаещитѣ да се обърнатъ къмъ Костадинъ Тодоровъ (Ню Джерси, тел. 908 575 82 81).

6. Умоляватъ се тѣзи отъ читателитѣ на списание "Борба", които нѣма да иматъ възможностъ да присѣтстватъ на конгреса и желаятъ да поставятъ въпроси, на които конгресътъ да даде отговоръ, да направятъ това въ писмена форма най-късно до 30 мартъ 2004 г.

Д-р Хайнц Брам,
Германия

Имиджът на България

За България се знае малко в ЕС. В западните учебници страната се споменава едва във връзка с Берлинския конгрес от 1878 г. Същото е и с Румъния. Често някои бъркат двете страни поради тяхната географска близост. В съзнанието или подсъзнанието на много британци, испанци или германци очевидно двете страни са като сиамски близнаци, които обаче, както знае всеки осведомен човек, си приличат само тогава, когато не ти е известно абсолютно нищо за тях.

Бидейки острови, Исландия или Великобритания по понятни причини имат ясни контури – образът на тези страни изниква незабавно, щом се спомене името им. По-трудно е на държавите, чиито контури не са толкова впечатляващи – те не могат да бъдат подредени правилно в географски аспект. Не само граничните линии на България, но дори и географското положение на страната са неясни за повечето жители на ЕС.

Това обаче не е същинският проблем. Едва ли някой би имал понятие днес за границите на Хърватия, ако картата на Югославия не беше показвана постоянно в телевизионните новини по време на последните военни събития на Балканите. Впрочем военните конфликти породиха засилен интерес към всички страни от бивша Югославия, но само Словения постигна подобряване на имиджа си – не заради войната обаче, а заради своята икономическа гееспособност.

В случая с България географската неосведоменост на повечето европейци много често (макар и не винаги) е свързана с липсата на ясен имидж. Чисто и просто хората прекалено малко се занимават с тази страна.

Голяма част от населението на ЕС

изобщо си няма понятие от България и съответно прескача вестникарските статии за нея. Друга част от западноевропейците има по-скоро негативна представа за България и накрая, има една малка група, която е готова да се ангажира с България – и която много решително се ангажира с нея.

Страна като Португалия, напротив, присъства доста ясно в западното съзнание. И тя като България отстои на около 1500 км от Франкфурт, но е оставила далеч по-дълбоки следи в историята на Запада. Все пак през XV в. тя е била водеща морска и колониална сила, с която и до днес се свързват имената на Васко да Гама или Кабрал. Широкоизвестни са португалските писатели, като Камоинш или Сарамаго.

Така е и с Финландия, добила самостоятелност едва през 1917 г., която с нейните 5,1 милиона жители успя да се превърне в твърдо понятие за Запада. Като лютеранска страна тя открай време принадлежи към западния свят. Финландия е не само родина на световноизвестния композитор Ян Сибелиус, но и успешно се е противопоставила на Съветския съюз. Тя имаше решаващо предимство пред всички страни от комунистическия Източен блок и успя да съхрани икономиката и ценностната си система. Благодарение на дисциплината и упоритостта си тази страна с течение на времето си извоюва сигурно място в ЕС. **Тя се слави с това, че сред всички държави в света е най-малко податливата на корупция, и че е създавала най-добрата образователна система, както и отлични условия за една процъфтяваща икономика.**

България, напротив, не е била глезена от историята.

Църковният разкол от 1054 г. довел до

отчуждаване между Изтока и Запада на Европа. Най-тежкият удар обаче било – и е – половината хилядолетие, през което България е погълната от мрака на Османската империя. По този начин страната бива откъсната от Запада, който именно през тези векове прави голям скок напред. **По-късно ерата на комунизма за пореден път изолира България от Западна Европа.**

Много българи са убедени, че ЕС се отнася към тяхната страна като мащеха, защото западните медии почти не ѝ обръщат внимание. По всяка вероятност обаче на България се обръща дори по-голямо внимание, отколкото на Швейцария или Финландия. Само че новините, които се чуват от България, рядко са добри за имиджа на страната. Лошите вести просто идват в повече. Човек на ДС, предвиден за координатор на всички тайни служби, българска шпионка в Мюнхен, нови и нови корупционни афери, постоянни бъркотии в съдебната власт, безконечни разправи около приватизационните сделки, **парламентаристи, които не ходят в парламента, защото смятат, че имат по-важни неща за вършене...**

Така не се печелят плюсовете пред ЕС. Всяка лоша новина засилва скептицизма на онези, които и без това хранят предразсъдъци относно България. Западните журналисти не изсмукват негативните статии от пръстите си. Такива материали се разпространяват и от българските медии. В епохата на глобализацията и на Интернет всяка страна е като отворена книга. Човек научава какво става в София, Москва или Вашингтон за частици от секундата.

Смущаващо е, че България не скъса достатъчно радикално с комунистическото си минало. Онзи, който все още отдава почит към Г. Димитров, Т. Живков и техните помагачи, не може да се надява на разбиране нито в НАТО, нито в ЕС. А има други личности, с които България би могла да се гордее, защото

те са се противопоставяли на всяка форма на тоталитаризъм и заслужават да бъдат образец за следващите поколения.

Разбира се, всички страни без изключение имат своите тъмни петна. Тази страна обаче, която вече се е сдобила с негативен имидж, трудно би могла да се отърве от него. Тя е принудена да се бори на различни фронтове едновременно. Нужни са по-добри закони, по-добри чиновници, по-ефективна борба срещу корупцията, по-висока политическа култура и нов морал. Традиционните нрави са в упадък кажи-речи повсеместно в Европа и вероятно най-трудният проблем е те да бъдат съживени отново, още повече че и църквата губи значение.

Не бива обаче да се говори прибързано за антипатия към Балканите по принцип. Българските футболни богове имат почитатели по цял свят. През последните години се множат искрените похвали за курортите по Черноморието от Албена до Созопол. Визитите на Бил Клинтън и на папата доказват, че България ни най-малко не е безразлична на Запада.

Преди две години завръщането на Симеон II сякаш предричаше едно мощно, грандиозно надигане по посока към модерния свят. Трус обаче не се получи – нито Европа, нито населението на България потрепнаха. Прибързани се оказаха надеждите, че изведнъж ще потекат големите пари и че премиерът ще може само по очите на всеки свой министър да познае бива ли го за нещо или не.

Не е възможно една **отделна личност да изтегли заседналия български кораб.** Проблемите, пред които е изправена България, засягат не само политиците или партиите, но и цялото българско общество. Партиите повече или по-малко са огледален образ на своето общество.

Единствено българите могат да спомогнат за по-високия авторитет на своята страна. Та нали не чужденци са придали специфичния имидж на САЩ или на Швейцария – това са сторили самите амери-

канци, респективно швейцарци. По принцип светът, състоящ се от държави, само "ратифицира" (понякога против волята си или с неприязън) образа на отделните страни, всяка от които се отличава със своите качества.

Следователно дело на българите е да направят нещо за страната си, да разгърнат своите човешки качества, да се профилират чрез иновации, да разпознаят пазарните ниши и да развиват възможностите си – в туризма например. Те трябва да сторят всичко това, не (или не само) за да правят мили очи на НАТО и ЕС, а за да помогнат на самите себе си. Българите държат своята съдба в собствените си ръце.

Днес България, макар и по-скоро в скициран вид, вече е вписана в политическата карта на обединяваща се Европа. Българите са тези, които трябва да запълват тази скица все по-детайлно. Нужни са време, голямо търпение и огромна твърдост, за да се преодолеят всички обезсърчителни моменти. Светът ще се отнесе с признателност към всяко усилие и ще го възнагради.

А на функционерите на БКП и ДС не трябва да се даде шанс да смущават процеса на демократизация в ущърб на България или дори само да хвърлят негативна светлина върху страната. Всички опити да се затварят очи за последиците от комунизма са контрапродуктивни. ■

Критично

Димитър Х. Попов,
доктор по икономика

Кошмарите на господин Каркалецис

През октомври 2003 г. авторитетното гръцко издание "Отбранителен преглед" помести статията "Пробужда ли се българският национализъм" от историка г-н Ставрос Каркалецис. Ползвайки сайта на Информационна агенция "Фокус", си позволяваме да цитираме тезите на автора според хронологията на неговото изложение:

1. София започва да вади от миналото "национални повели-завети", ясно намекващи за старите ѝ попълзновения спрямо Северна Гърция.

2. Българите като национално формирание от самото начало са били в сблъсък с гърците.

3. ...в края на 19. век заплахата за елинизма в Северна Гърция става директна... българите следват тактиката на насилствено побългаряване на Македония и Тракия.

4. Създаването на един биполярен свят по време на Студената война съдържа през последвалия период българския иредентизъм и великошо-

информационна агенция "Фокус"

9 октомври 2003 | 15:32
ОТБРАНИТЕЛЕН ПРЕГЛЕД

"ОТБРАНИТЕЛЕН ПРЕГЛЕД"/Гърция/

Брой 19, септември 2003

СТАВРОС КАРКАЛЕЦИС, историк

винизъм.

5. Освен възраждането на ВМРО, вторият фактор за раздвижването на българския национализъм е връщането в страната на царя и понастоящем министър-председател Симеон II Сакскобургготски. През май 2001 г. той се завръща в страната и динамично навлиза на политическата сцена, окуражаван от САЩ.

6. Честите посещения на американски дипломати в Тракия и Западна Македония явно афишират намеренията на Вашингтон да запази в готовност механизми и организации, които в бъдеще ще послужат като лост за натиск срещу Гърция.

7. Друга една фалшификация е упорството на българите да представят Македония и цяла Тракия от началото на 20. век като български райони...

8. В цяла днешна Северна Гърция доминиращият елемент са били гърците (славяноговорещи и гръцкоговорещи).

9. За българите езикът, на който говорят

скопяните, е “западен диалект” на българския, което донякъде отговаря на истината.

10. Турция бе успяла да излъчи и своя Денкташ – Ахмед Доган. Той открито говореше за завръщането на детронирания български цар и необходимостта от реставрация на монархията. Този факт доказва връзката му с американския фактор.

11. Връзките на средите около бившия цар и настоящ министър-председател със случващото се в Егеса (Воден) проличаха напълно при посещенията и контактите, които има в града синът на Симеон – Кирил Сакскобургготски.

12. Специален интерес към района проявява и самото ВМРО. През май 2002 г. Егеса (Воден) бе посетена от председателя на партията Красимир Каракачанов, придружен от Илко Шивачев – консул на България в Солун.

13. След 15 или 20 години ситуацията на север от Гърция може и да не прилича толкова на днешната. Стратегическата цена на България ще порасне, особено ако САЩ прехвърлят там, както се готвят, военните си бази от Германия. Не е сигурно, че присъединяването на България към НАТО ще има стабилизиращ ефект.

14. Гръцката външна политика е длъжна да привърже, в рамките на възможностите си, София към общото европейско битие и да я задържи възможно по-далеч от Анкара. В противен случай кошмарът на двата фронта, един на север и един на изток, в някакъв момент ще стане реалност.

В това се състоят основните тези, застъпени в статията на г-н Каркалецис. На пръв поглед постановките изглеждат дори програмни, но... очевидно с много стара дата. И това е напълно обяснимо. Авторът е историк и целият му материал е изпълнен с реминисценции от станали и нестанали в миналото на двата народа събития. Нещо повече, като вкарва в разсъжденията си и личността на сегашния министър-председател на България Симеон Сакскобургготски, авторът му навлича ризницата и шлема на средновековния български цар Симеон Велики, а впоследствие обогатява гардероба на министър-председателя с харамийското облекло на македонските комити, като го провъзгласява дори за почетеен председател на ВМРО. И всичко това, за да убеди вероятно своите читатели във възраждането на българския национализъм, рамо на който давал и ръководителят на изпълнителната власт в България.

Едва ли щяхме да си направим труда да коментираме този материал на уважавания автор,

ако в него не се съдържаха няколко дълбоко неверни исторически твърдения и няколко твърде опасни и подстрекателски постановки.

На първо място. Тезата на автора, че в края на 19. век българите следвали в Македония и Тракия тактиката на насилствено побългаряване, ако не беше антинаучна и антиисторична, щеше да изглежда само жалка. Опровергават я тонове доказателства, като наименования на селища и местности, исторически и археологически паметници, насилствено прогонените от Гърция в България след войните стотици хиляди наши сънародници, Карнегиевата анкета и не на последно място т.нар. славяноговорещи “гърци” в Беломорска Тракия, които са си 100 на 100 българи (може би някои от тях с промито донякъде национално съзнание). И което е курioзното, опровергава собствената си теза самият господин Каркалецис, като отбелязва за западните българи, че “езикът, на който говорят скопяните, е “западен диалект” на българския, което донякъде отговаря на истината”. Колкото до тафтологията, че българи могат насилствено да побългаряват българи – това изобщо не ни е необходимо.

На второ място. Безпокойството на г-н Каркалецис очевидно произтича от неспособността му да се адаптира в съвременния свят, в който с т.нар. “биполярен модел” в международните отношения е свършено, да се надяваме, завинаги. На историка Каркалецис очевидно като че ли му е по-добре да има за съсед комунистическа България, член на Варшавския договор, окопала се и изключила се от останалия свободен свят за системата от траншеи, телени заграждения и бункери. Така хем Гърция, според автора, няма да има проблеми със своите славяноговорещи, с извинение, “гърци”, хем едни други мощни кръгове на североизток, с които тогавашна Гърция дипломатично flirtуваше, щяха да се чувстват все още господари в своята варварска кочина.

На трето място. Все пак на няколко пъти авторът прави опити да се “телепортира” от миналото в бъдещето на Балканите. И това, което е интересно в случая, е, че навсякъде той вижда присъствието на омразния му американски фактор. А възможността в България да има американски военни бази и самата тя да стане член на НАТО, за него вече се превръща в истинска национална трагедия. И като връх на всичко г-н Каркалецис прозира едно бъдещо близко приятелство между възстановената от разрухата на комунизма България и съседна Турция. За него това означава ни повече, ни по-малко “кошмарът на

двата фронта, един на север и един на изток, в някакъв момент да стане реалност”.

Ние не знаем доколко е сериозен “кошмарът”, който тресе 2-н Каркалецис. Вместо това обаче си поставяме въпроса: Кой би имал интерес Балканите да си останат зона на несигурност и взаимна враждебност? Кой би имал интерес България да е въвн от НАТО и американците и техните съюзници да нямат достъп до военните ѝ съоръжения? Българите знаят отлично отговора на тези въпроси. Във всеки случай това не е политиката, която водят отличните гържавници на Гърция и на Европа – господата Симитис и Па-

пандреу.

Има само една област, и то твърде прос-торна, за “съперничество” между двата съседни народа. И това е културното и икономическото сътрудничество. Взаимните инвестиции и обмен на хора, идеи и технологии.

В състава на Европейския съюз гражданите на двете страни ще решават проблемите си не от позицията на своята националност, а от гле-дището на своите лични интереси. Колкото по-бързо стане това, толкова по-добре!

Весели празници, господин Каркалецис, от реална България в 21. век! ■

История

Продължение от бр. 6/2003

Декември 1944 г.

1 — **София.** Американският дипломатически пред-ставител в СКК Мейнард Барнс уведомява Държавния департамент във Вашингтон: „...Така нареченото ОФ правителство продължава да бъде под пълния контрол на комунистите. Накратко, ако трябва да бъдем искре-ни, България се намира в крайно окаяно положение“.

4 — **София.** Публикувано е решението на Полит-бюро на ЦК на БРП(к) за отмяна на 4-то постановле-ние на МС. В. „Работническо дело“ излиза с декларация, озаглавена „Работническата партия — комунистите и офицерството“. Подчертава се твърдо, че прочиства-нето в армията не е завършено, чистката продължава.

10 — **Стара Загора.** Д-р Г.М. Димитров гържи реч от балкона на Градския дом, в която прави прочутото си заклинание: „...Ако е належаща кръвна жертва за сбли-жението на българския народ с руския, аз съм готов да принеса в кръвна жертва цялото си семейство...“; из-лишна емоционална демагогия без всякакво реално пок-рптие.

12 — **София.** Н-к щабът на войската ген.-майор Славчо Славков е освободен от длъжност. На негово място е назначен ген.-майор Иван Кинов (бивш съветски офицер, пристигнал в страната след 9.9.1944 г.). Съветското присъствие във войска-та чувствително се засилва. Вече твърде много са българските комунисти-емиг-ранти в СССР, които при завръщането си в България получават високи офицерски чинове и длъжности.

19 — **София.** Под съветско давление са направени промени в командването на войската с цел важни длъжности да бъдат поверени на комунисти (съветски агенти): ген. Петър Илиев — н-к на канцеларията, полк. Петър Вранчев — н-к на Р.О., ген. Благой Иванов — комендант на военното министерство.

20 — **София.** В Тържествената зала № 15 на Съдебната палата започват заседанията на Първия върховен състав на „Народния съд“. Под наказателна от-говорност са подведени тримата регенти, царските съветници, министрите (за времето от 1 януари 1941 до 9 септември 1944 г.). По стълбището на Съдебната палата, доведени под строй лумпени и жени в черни забрадки неустово крещат: „Смърт!“, „Смърт!“.

Николай Георгиев

Втората световна война

Календар на събитията
Биографии на дейците

София, 2003

— **София.** В Аулата на Университета „Св. Климент Охридски“ започват заседания на Втори върховен състав на „Народния съд“. Подсъдими са народни представители от XXV ОНС от правителственото мнозинство. От общо 160 души под отговорност са подведени 127 народни представители. Пред главния вход на Университета доведени под строй тълпи крещат: „Смърт!“, „Смърт!“.

27 — **София.** С радиograma Трайчо Костов уведомява Г. Димитров: „...Не сме съвсем доволни от хода на „Народния съд“; „народните съдии и народните обвинители“ се оказват не съвсем добре подготвени...“.

28 — **София.** Д-р Петър Дънов („Учителят“) — ръководител на „Бялото братство“ изпада в депресия, след като разбира, че първият му сътрудник Любомир Лулчев, привлечен като обвиняем (царски съветник) в I-ви върховен състав на „Народния съд“ вероятно ще бъде осъден на смърт, се самоубива в квартал „Изгрев“ (заг Борисовата градина).

29 — **София.** С протокол 236 Министерският съвет постановява трудоспособните немци в България — от 17 до 45 г. (мъже) и от 18 до 30 г. (жени) да бъдат депортирани в Съветския съюз. Опитът на министъра на външните работи проф. Петко Стайнов да измоли от генерал Бирюзов (председател на СКК, т.е. окупационния „гаулайтер“ на България) да бъдат пощадени от тази наложена мярка поне децата от смесени бракове, раснали, учили и служили в българската армия, е безуспешен.

Изпълнението на тази операция е възложено на отдел А на Държавна сигурност под ръководството на злобещия Лев Главинчев.

От депортираните 203 души след години на мъки се завръщат в България по-малко от 1/5.

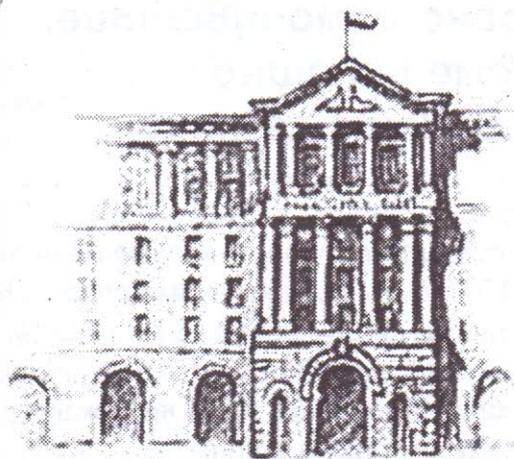
30 — **София.** Лондонският кореспондент на „Ройтерс“ споделя с английския член на Съюзната контролна комисия ген. Оксли: „Бившите депутати влизаша в съдебната зала по двама, на гълга върволица, пазени от въоръжени мъже с груби лица. Повечето от тях навеждаха глави и стъпваха несигурно. Останах с впечатлението, че те осъзнават съдбата си. Всичко това ми напомняше антична трагедия. Питам се, дали това е Европа?“

1945 г.

(Годината е наситена със събития от изключителна важност за следвоенното устройство на света)

- Избор на Екзарх на Българската православна църква
- Мощна съветска офанзива на Източния фронт
- Смъртните присъди на т.нар. „Народен съд“
- Редица латиноамерикански страни обявяват война на Германия
- Открива се Ялтенската конференция
- Умира американският президент Франклин Делано Рузвелт
- Среца на Елба
- Екзекуцията на Мусолини и самоубийството на Хитлер
- Безусловна капитулация на Германия
- Американски успехи в Далечния изток
- Хартата на Обединените нации
- Мирната конференция в Потсдам
- Атомната бомба над Хиросима и Нагазаки; Япония капитулира
- Започва Нюрнбергският процес
- Преговори по мирните договори с победените страни

Продължава на стр. 11

ПРАВИТЕЛСТВОТО НАПРАВИ УСПЕШНИ СТЬПКИ КЪМ ЧЛЕНСТВО В ЕС

България вече има ясна перспектива за приключване на преговорите за присъединяване към ЕС през следващата година и то на основата на собствения си напредък.

Симеон II

Абсолютно реалистично е България да стане пълноправен член на Европейския съюз на 1 януари 2007 г.

Гюнтер Ферхойген

СЪДЪРЖАНИЕ

Обръщение на министър-председателя

Трябва да имаме високо самочувствие, че сме успешно развиваща се нация

Присъединяването

На 6 октомври 2003 г. беше представен Редовният годишен доклад за членство на България в ЕС

Другите за нас

Положителните оценки за напредъка на България

Отзвукът в Брюксел

Волята на Европа за приключване на преговорите с България през 2004 г.

Думата на министър-председателя

Интервю на Максим Минчев с министър-председателя на Република България Симеон Сакскобургготски

Обръщение
на Н. Пр. Министър-председателя
на Република България

24 декември 2003 г.

Трябва да имаме високо самочувствие, че сме успешно развиваща се нация

УВАЖАЕМИ СЪНАРОДНИЦИ,

Днес, в навечерието на Рождество Христово, всеки от нас прави равносметка на изминалите дни, както и планове за следващата година. Като министър-председател на Бъл-

гария съм длъжен пред вас да споделя своята оценка и да начертая приоритетите за 2004 година.

Отминаващата година не бе лека. Но ние, българите, постигнахме много. Естествено е, когато се работи да има и грешки, но важното за нас е, че свършената работа бе оценена по достойнство и в европейски, и в световен план. Всеки, който обича България, днес може да има високо самочувствие от постигнатото през годината. Горди трябва да бъдат всички българи, защото това е признание за техния труд. Горди трябва да бъдат и всички политически сили, постигнали консенсус за европейското ни бъдеще. Убеден съм, че си давате сметка колко много и различни причини има, за да определим 2003 година като особено важна за всички нас. Ще отбележа само няколко пункта.

Първо: Продължихме да развиваме функциониращата пазарна икономика. Независимо от стагнацията в Европа, растежът на България от 4.8 % е впечатляващ. Българите работиха повече, произвеждаха

повече, продаваха повече и купуваха повече. Над 170 000 българи намериха работа. Безработицата ни намалю от 18 % на 13 %. До 31 декември ще отчетем около милиард и половина долара общ обем на чуждестранните инвестиции за годината.

Второ: През тази година ние запазихме финансовата си стабилност. Инфлацията остана ниска. Българите продължиха да увеличават спестяванията си, а много от домакинствата имаха възможността да получат кредити. Лихвите намалюха. Потреблението се увеличава с добри темпове.

Трето: През тази година ние трябваше да покажем, че наистина можем да реформиране Въръжените сили и да бъдем член на НАТО. И го направихме. Днес имаме потвърждение за членството ни в Алианса през 2004 година, при това предсрочно. За нас НАТО не е абстрактна цел. За България НАТО означава допълнителна стабилност. Това ще спомогне за привличането на нови инвестиции в страната.

Четвърто: Огромен труд положихме в преговорите по присъединяването ни към Европейския съюз. Щастлив съм, че бяхме оценени. През януари 2007 година България ще се присъедини към Европейския съюз.

2003-та беше преломна година за усвояването на предприединителните фондове. Постигнахме много добри резултати по програмите ФАР, ИСПА и САПАРД.

Днес искам да благодаря на всички българи, че работиха здраво, за да имаме тези успехи, защото без усилията на всеки един

това не би било възможно. То не би било възможно и без подкрепата и доверието на развитите страни от Европа и Америка. Благодарение на това, ние вече имаме своето място в глобалния свят и самочувствието на значима част от него.

Добрата основа за развитие през 2004 година е налице. За България това е ключова година. През нея предстои приватизацията на БТК и Булгартабак. Правителството, заедно с частния капитал, ще направи необходимите стъпки за изграждане на нови магистрали у нас. Занапред приоритетно ще развиваме високите технологии, включително чрез предоставянето на модерна компютърна техника и високоскоростен интернет на университети и училища. Споменавам само една малка част от програмата, която се очертава за следващата година. Разбира се, ще подчертая, че наши основни приоритети остават здравеопазването и образованието. В тези сфери увеличихме финансирането за следващата година с над 400 милиона лева.

Философията на нашето управление е свобода за индивида и свобода за предприемачеството. Или казано по друг начин – все по-малко държава в икономиката. Радва ме, че бизнесът оценява усилията ни в тази посока. Но бих добавил, той не достатъчно се възползва от възможностите, с които разполага. Смятам, че намаляването на корпоративния данък с още 4 пункта е добър стимул за инвестиции за българския бизнес. Същевременно намалихме и данъците върху доходите на гражданите.

Ще завърша с нещо, на което аз лично придавам особено значение. Става въпрос за необходимостта от ясно дефиниране и защитаване на моралните ценности – процес, в който важна роля имат не само управля-

ващите, но и медиите. Хората се нуждаят от обективна информация за състоянието на нещата. Често съм споменавал, но ще кажа още веднъж, че в работата си се ръководя от подбуди, далеч по-различни от това да подобря рейтингта си за седмицата. Затова, когато говоря за положителното, за позитивизма имам предвид, че те са незаменимо оръжие срещу апатията и песимизма, които никога в никое общество не са довели до просперитет и напредък. Напротив. Само когато виждаме успехите си, когато ги признаваме, когато ги казваме на висок глас, без излишно самохвалство, тогава обществото ни усеща значението на единството, на общите усилия, на смисъла на трудностите, които преживяваме в момента.

Днес ние все още не сме толкова богато общество, колкото бих искал да бъдем. Но целта ни е ясна – да живеем по-добре с всяка изминала година. Този, който работи, ще увеличава доходите си, този, който е предприемчив, ще намери реализация. Активността на всеки българин е това, което ще осигури личния му успех. А държавата ще помага на нуждаещите се и ще подкрепя предприемчивите.

Изпращаме една нелека, но като цяло добра година. Предстои ни също толкова важната 2004 година.

Ние, българите, като едни от най-старите европейци на континента, трябва да имаме високо самочувствие, че сме успешно развиваща се нация.

Накрая бих искал да пожелаая на вас и на вашите близки щастливо посрещане на Рождество Христово, радост и топлина в домовете ви, независимо от вашите религиозни убеждения, и благословение в начинанията ви!

На 6 октомври на България беше представен Редовният годишен доклад за членство в ЕС

Годишният доклад на Европейската комисия за напредъка на България в процеса на преговори е обнадеждаващ и отразява постигнатото от нас през последната години. Това мнение министър-председателят Симеон Сакскобургготски изрази след като ръководителят на Делегацията на Европейската комисия у нас Димитрис Куркулас му връчи официално Доклада на комисията.

Премиерът изтъкна, че приоритет на правителството е България да изпълни задачите си, да спазва календара на преговорите и да свърши това, което се очаква от една страна кандидат за Европейския съюз. "Всички можем да почувстваме, че нашето пълноправно членство в ЕС вече е почти действителност", каза премиерът.

Ръководителят на Делегацията на Европейската комисия у нас Димитрис Куркулас изрази високата оценка, която Брюксел дава на постигнатото от България през последната година. Той откри постиженията в секторите земеделие, транспорт, телекомуникации, усвояване на европейското законодателство, околна среда, правосъдие и вътрешните работи, изтъквайки, че дори в областите, в които България е получила препоръки от ЕК – съдебна система, държавна администрация и противодействие на корупцията, е постигнат значителен напредък.

Димитрис Куркулас благодари на министър-председателя и на всички министри за доброто сътрудничество и изрази убеждението си, че общата цел за присъединяване на България към ЕС през 2007 г. ще бъде постигната.

Европейската комисия (ЕК) оценява, че в близко бъдеще българската икономика ще бъде в състояние да се справи с конкурентния натиск и с пазарните сили в Европейския съюз (ЕС). Това се посочва в тазгодишния редовен доклад за напредъка на България на ЕК. Според експерти това е положителна оценка за напредък в икономическото развитие на България и означава, че след присъединяването на страната ни към ЕС българската икономика ще запази своята стабилност като цяло.

Освен че България е с функционираща пазарна икономика, в миналогодишния доклад на ЕК бе отбелязано, че българската икономика ще бъде способна да се справи с конкурентния натиск на европейския пазар в средносрочен план.

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

В областта на икономическите критерии в тазгодишния Редовен доклад на ЕК за напредъка на България се препотвърждава, че страната е с действаща пазарна икономика, и се изтъква значителният прогрес в осъществяването на структурните реформи, включително намаляването на държавните помощи, увеличаването на ролята на частния сектор и подобряването на инвестиционния климат.

Оценката е изключително благоприятна, каза министърът на икономиката Лидия Шулева и допълни: "Най-важното е, че получихме оценка, че българската икономика е в състояние да устои на конкурентния натиск на единния пазар."

Министър Лидия Шулева

Министър Соломон Паси

Според министъра на външните работи Соломон Паси докладът на Европейската комисия за напредъка на България в присъединяването ѝ към Европейския съюз (ЕС) е положителен и окуражаващ. Този доклад повтаря, че България е действаща пазарна икономика, каза министър Паси. Той смята, че, докладът създава много добри условия за приключване на преговорите на България в срок. Ако институциите действат съгласувано според стратегията за ускоряване на преговорите, България има всички шансове да успее да се присъедини към ЕС през 2007 година, заяви българският външен министър.

Според него която и от двете страни – България и Румъния – да се забави, другата ще поиска ускоряване на собственото си приемане в ЕС.

Другите за нас

Положителните оценки за напредъка на България към приоритетната външнополитическа цел на правителството – членство в Европейския съюз през 2007 г.

"Абсолютно реалистично е България да стане пълноправен член на Европейския съюз на 1 януари 2007 г.", каза комисарят по разширяването на Европейския съюз Гюнтер Ферхойген на пресконференция в Брюксел. "Не се съмнявам, че България ще приключи затварянето на преговорните глави през 2004 г. и ще подпише договор за членство в Съюза възможно найрано през 2005 г."

"Франция подкрепя България за приключ-

ване на преговорите ѝ с Европейския съюз (ЕС) при оптимални условия", заяви френският министър по европейските въпроси Ноел Льоноар след среща с българския ѝ колега Меглена Кунева. "Европа трябва да окуражава България и Румъния за присъединяване през 2007 г.", посочи още Льоноар. Тя добави, че заради 10-те страни, които ще се присъединят догодина, не трябва да се забавя присъединяването на България и Румъния, защото процесът на разширя-

ване е необратим и включва 12 страни.

Френското правителство изцяло подкрепя кандидатурата на България за членство в Европейския съюз. Френският държавен глава Жак Ширак е изпратил писмо до министър-председателя Симеон Сакскобургготски, в което изразява безрезервната подкрепа към страната ни за подписване на договор с Европейския съюз през 2005 г. и пълноправно членство през 2007 г.

Премиерът Симеон Сакскобургготски и френският министър на евроинтеграцията обсъдиха въпросите за престъпността и корупцията, които са общи за целия Европейски съюз.

Правителствата на страните от ЕС не могат поотделно да се справят с това съвременно бедствие. Срещу организираната престъпност и корупцията трябва да бъдат съвместни действия, подчерта министър Льоноар. Тя представи пред премиера Симеон Сакскобургготски и френската позиция относно бъдещата Конституция за Европа, която да включва и създаването на институцията Европейски прокурор. Премиерът Симеон Сакскобургготски и френският министър на евроинтеграцията констатираха, че връзките между двете държави в областта на политиката и културата са стабилни, а по отношение на инвестициите трябва да бъдат по-интензивни.

• • •

Европейският съюз има нужда от България, каза ръководителят на Делегацията на ЕС в България Негово Превъзходителство Димитрис Куркулас при откриването на 17-тото заседание на Съвместния парламентарен комитет България-ЕС (СПК). Българското правителство е съсредоточило усилията си за обезпечаване на всички необходими действия за приключване на преговорите за членство в ЕС до началото на месец май 2004 г., каза в приветственото си слово към СПК вицепремиерът на Република България и Първи заместник-председател на НДСВ г-н Пламен Панайотов.

Според вицепремиера затварянето на трите последни глави (“Селско стопанство”, “Регионална политика” и “Бюджет”) ще даде възможност на страната ни преговорите да бъдат приключени до 2004 г.

Председателят на Комисията по евроинтеграция към НС и съпредседател на СПК от българска страна Даниел Вълчев също изрази надеждата на страната ни да бъде посочена готовността ѝ да приключи преговорите с ЕС до година.

• • •

На 29 октомври 2003 г. в Брюксел се проведе 18-ата сесия на Междуправителствената конференция по присъединяването на България към ЕС на равнище главни преговарящи. Българската делегация бе водена от г-жа Меглена Кунева – министър по европейските въпроси и главен преговарящ с ЕС. По време на сесията бе постигнато съгласие за предварително затваряне на преговорна Глава 24 – “Сътрудничество в областта на правосъдието и вътрешните работи”. Със затварянето на тази глава общият брой на приключените на този етап преговорни раздела става 26. България навлиза в заключителната преговорна фаза, в която остават трите преговорни глави с финансови аспекти – “Земеделие”, “Регионална политика” и “Бюджет”, както и глава “Конкуренция”, която също съдържа важни икономически елементи.

Постигайки този успех, българското правителство практически изпълнява своята Стратегия за ускоряване подготовката ни за членство и приключване на преговорите с ЕС. С това перспективата за реализиране на целта за пълноправно членство от 1 януари 2007 г. добива по-конкретни и осезаеми измерения.

• • •

Ирландският премиер Бърти Ахърн поздрави министър-председателя Симеон Сакскобургготски за отличния Редовен доклад за напредъка. Дватама премиери разговаряха за желанието и готовността на България да приключи преговорите за присъединяване към Европейския съюз (ЕС) още в първата половина на следващата година по време на ирландското председателство на Съюза.

• • •

България ще може да отговори на всички критерии и изисквания и ще стане член на Европейския съюз през 2007 г. Това беше категоричното мнение на министър-председателя на

Холандия Ян Балкенденде, изразено пред журналисти след срещата му с българския премиер Симеон Сакскобургготски.

Холандският правителствен ръководител пристигна на двудневно официално посещение в България. Деловата част от визитата му започна със среща на четири очи с премиера Симеон Сакскобургготски, продължила повече от предвиденото по протокол, и с пленарни разговори между двете делегации. Беше обсъден ходът на преговорите на България с ЕС, въпроси от двустранните отношения, както и актуални международни теми като обстановката в Ирак и в Босна и Херцеговина.

Подготовката на България и на Румъния трябва да се разглежда поотделно, е мнението на Балкенденде, чиято страна ще бъде председател на ЕС през втората половина на 2004 г. Той изрази възхищението си от постиженията на България през последните години: "Не е лесно да се смени една политическа и икономическа система, да се променят законите и смятам, че България е свършила нещо много важ-

но и е постигнала голям напредък", каза холандският министър-председател.

• • •

Министър-председателят на Република България Симеон Сакскобургготски, придружен от министъра по европейските въпроси Меглена Кунева, бе почетен гост на работния обяд, даден от Н. Пр. посланика на Република Италия в България, Джан Б. Кампаньола по случай последната среща на ръководителите на дипломатически мисии на страните-членки на Европейския съюз, в рамките на шестмесечното Италианското председателство. Характерът на събитието и присъствието на високопоставените гости позволиха да бъде направена равностметка на резултатите, постигнати през последното шестмесечие от Италианското председателство на Съвета на ЕС. Поставен бе акцент върху съществения прогрес, отбелязан в областта на предстоящото приключване на преговорния процес по присъединяването, както и върху изключително положителните за България указания, залегнали в Заключенията на Европейския съвет в Брюксел.

Отзвук

На срещата на върха на ЕС през декември беше формулирана политическа воля на Европа за приключване на преговорите с България догодина

Европейският съвет през декември 2003 година отбеляза нов етап, като конкретизира 2007 година за пълноправно членство на България в ЕС

12 декември, среща на високо равнище в Брюксел

България ще бъде приета в Европейския съюз през януари 2007 година. Това приеха държавните ръководители на 15-те настоящи страни – членки на ЕС и 10-те бъдещи членки на съюза на срещата на върха в Брюксел.

Европейският съвет подкрепя 2004 година като година за приключване на преговорите с България и Румъния, като се подчертава, че всяка страна ще бъде оценявани според собствените си заслуги. 25-те решиха също, че страната ни може да подпише предприсъединителния договор през 2005 година.

Разстоянието между София и Брюксел днес се скъси чувствително, заяви министър-председателят Симеон Сакскобургготски след решение на лидерите от ЕС да фиксират януари 2007 година за дата на присъединяването ни към европейското семейство. 25-те дадоха и точен график за това – Европейската комисия ще подготви в началото на 2004 година финансовия пакет и проектите за общи позиции по оставащите три финансови теми.

Мисля, че този резултат е нещо, което не става нито по случайност, нито само от добра воля, нито от симпатия, коментира Симеон Сакскобургготски и допълни, че този резултат е следствие от последователните усилия на България.

Министър Меглена
Кунева

Според министъра по европейските въпроси Меглена Кунева, свършената за кратко време работа по членството ни в НАТО е подпомогнала несъмнено и за приближаването на България към ЕС. “Между България и ЕС вече няма външнополитически проблеми, пътят е изчистен и оттук нататък ни предстои работа вътре в страната”, каза министърът по европейските въпроси Меглена Кунева.

Според външния министър Соломон Паси след 12 декември това, което досега е било желание на България, се превръща в твърда амбиция на ЕС. По думите на външния министър, на Срещата на високо равнище в Брюксел изненадите за България са били няколко. Графикът за членство се изтегля за януари 2007 г. Успоредно с това получихме твърди ангажменти за край на преговорите през 2004 година, за подписване на споразумението за присъединяване през 2005 година и обещание за ясна финансова рамка в началото на следващата година.

Според външния министър, това, което ЕС очаква от България, е страната ни да спазва ангажиментите си. В изпълнение на тези отдавна поети ангажменти ние приключихме и преговорите по глава “Енергетика”.

“Новините от Брюксел са обнадеждаващи, оправдаха се очакванията на българската страна за развитие и по трите пункта – датите за присъединяване, за приключване на преговорите и за подписване на договор за присъединяване”, каза председателят на парламентарната комисия по евроинтеграция Даниел Вълчев.

Акцентите през 2003 г. в пътя на България към пълноправно членство в ЕС:

27.11.2003 г. Министър-председателят Симеон Сакскобургготски се срещна с председателя на ЕК Романо Проди

Усилията на България са последователни и това се оценява от Европейската комисия, коментира министър-председателят Симеон Сакскобургготски при завръщането си от Брюксел.

Европейската комисия подкрепя България за приключване на преговорите за членство преди края на 2004 г, стана ясно след срещата на министър-председателя Симеон Сакскобургготски с председателя на Европейската комисия Романо Проди в Брюксел. Разговорът им бе посветен на подготовката на страната ни за членство в Европейския съюз, както и на по-нататъшния ход на преговорите по присъединяването.

Във връзка с подготовката ни за членство в ЕС, премиерът Симеон Сакскобургготски информира председателя на ЕК Романо Проди за усилията на българското правителство за успешното изпълнение на програмата на кабинета за реформи в икономическата и социалната сфера.

От своя страна Романо Проди изтъкна готовността на Европейската комисия да подкрепи стремежа на България за приключване на преговорите с ЕС преди края на 2004 г., както и да съдейства за по-нататъшния напредък на страната ни в цялостната ѝ подготовка за предстоящото членство в ЕС.

Специален акцент Проди постави и върху настоящата и бъдеща роля на България като стабилизиращ фактор в Югоизточна Европа.

Компенсациите, които бихме могли да получим за затварянето на блокове в АЕЦ “Козлодуй”, е много по-важен въпрос и той е предмет на тежки и сложни преговори, каза министър-председателят Симеон Сакскобургготски в отговор на въпрос за възможността отново да бъде отворена глава “Енергетика”. По тази тема той е водил разговори с Гюнтер Ферхойген и с Романо Проди. Премиерът припомни, че ангажиментът за затварянето на блоковете е бил поет още през 1998 г.

Думата на
министър-председателя

Симеон Сакскобургготски: България вече има ясна перспектива за приключване на преговорите за присъединяване към ЕС през следващата година Интервю на Максим Минчев за БТА (със съкращения)

– Г-н Премиер, отиващата си 2003 година бе изпълнена с много събития. Кой или кое от тях са най-значимите с оглед на националните интереси?

– Мисля, че с пълно основание можем да започнем с това, което постигна правителството на последния Европейски съвет в Брюксел

преди десетина дни. България вече има ясна перспектива за приключване на преговорите за присъединяване към ЕС през следващата година и то на основата на собствения си напредък. Постигнахме съгласие да подпишем Договора за присъединяване възможно най-рано през 2005 година и да станем пълноправни членове на Европейския съюз през януари 2007.

И тъй като въпросът Ви е свързан с националните интереси, искам да подчертая, че ние, българите, вече можем да живеем с една ясно определена перспектива за следващите три години, защото – и от политическа, и от икономическа гледна точка – за България членството в ЕС е от изключително голямо значение. Спомнете си Гърция и Португалия преди да бъдат приети в Евросъюза и просперитета, който пос-

тигнаха много бързо след това.

– Да започнем с вътрешната политика. Смятате ли, че воденото от Вас правителство изпълнява програмата си, с която дойде на власт? Кой са решените проблеми в средата на мандата и кои са приоритетите за решаване през идващата година?

– Програмата е направена, за да бъде изпълнявана. Категорично заявявам, че правителството, което ръководя, старателно спазва приоритетите, заложили преди две години и половина. През тази година затвърдихме изцяло оценката, че у нас вече има функционираща пазарна икономика, признание, което получихме още през миналата година и от ЕС, и от САЩ. Растежът от 4.5 на сто е един от най-високите за европейските стандарти. В същото време поддържахме ниски нива на инфлацията. Безработицата намалю от 19 на 13 на сто, което не е малко. 150 хиляди българи намериха работа и препитание за своите семейства.

Догодина ще продължаваме политиката на финансова стабилност и ще се стремим да продължим усилията за капитализация на макроикономическите успехи и то така, че този процес да бъде усетен от всички българи. Индикации в тази посока вече има достатъчно.

– Добре. На какво отдавате обаче днешното критично отношение към Вашето управление?

– Демокрацията изисква да има критика, по възможност аргументирана и градивна, за да бъде коректив на управлението. В противен случай критиката, когато е самоцелна и е с единствена задача да омаскарява, не помага за установяване на демократичните ценности в обществото. Трябва да се борим и трудим непрекъснато. Самият факт, че през тази година имаме бум на потреблението и на стоки и услуги, говори, че работим в правилна посока.

– **Как оценявате състоялите се неотдавна местни избори? Политически анализатори направиха оценка, че с този вот двуполусният модел отива в миналото. Настъпва ли трансформация в политическото пространство и има ли индикации за разпределението на силите в следващи парламентарни избори?**

– Местните избори наистина показаха осезаемо разместване в политическите пластове. Прави са анализаторите, които стигнаха до извода, че двуполусният модел остана в миналото на България. Политическият център завоюва здрави позиции. Либерално-центристският модел, към който се стремят не само НДСВ и ДПС, дава добри резултати. **Изборите доказваха, че всяко следващо управление в България ще бъде коалиционно.** А всяка коалиция изисква консенсус по водената политика. Еднопартийното управление, което бе факт за България в периода 1995 – 2001 година, не даде очакваните резултати. Това е и причината избирателите вече да се ориентират не по цвета, а по качествата на кандидатите и техните платформи.

– **В общественото пространство се чуват гласове за предсрочни избори. Наблюдатели твърдят, че решението на тази дилема е във Ваши ръце? Според други това е рутинна реакция на опозицията.**

– Логично е опозицията да се стреми към властта с всички възможни политически средства. Друг е въпросът дали тези средства за постигане на определен резултат отговарят на стратегическия национален интерес в дадения момент. Самоцелната и безсмислена критика вреди както на държавата, така и на самата опозиция. Тази критика с ревящо гърло се простира и върху деяния, които критикуващата опозиционна партия сама е вършила, когато е била на власт.

А колкото до предсрочните избори, те едва ли са актуални днес, а чак през 2005-та, както предвижда конституцията.

– **Има и друга теза и тя е свързана с представата, че и вашият коалиционен партньор държи ключа към евентуален предсрочен вот.**

– Подобни намеци са типични. Не зная дали си спомняте за ролята на либералните партии в продължение на години в някогашната ФРГ. Отново ще подчертая, че за да има предсрочен вот, трябва да са налице съответните политически предпоставки. А тях ги няма. Отношенията ни в рамките на управляващата коалиция са добри и не очаквайте сензации в тази посока. Задачите, които сме си поставили за изпълнение през следващите две години, са изключително важни за България и неоправданите политически трусове само биха ни навредили, особено що се отнася до евроатлантическите интеграционни процеси.

– **А как ще коментирате упреците, че в България липсва достатъчно политическа воля за справяне с проблемите на престъпността и корупцията?**

– Политическа воля за справяне с престъпността у нас има. Противоправното поведение е проблем на всички правителства по света. То е било в дневния ред и на предишните български правителства. Друг е въпросът дали тази политическа воля дава резултати при практическата ѝ реализация. Защото всички сме убедени, че изпълнителната власт сама не може да се справи с престъпността, която се е развивала като организация и структури през последното десетилетие. През следващата година приоритет е постигането на координация между трите власти – законодателна, изпълнителна и съдебна, в борбата с организираната престъпност.

– **Какви мерки възнамерява да предприеме правителството, за да гарантира спокойствието на българските граждани?**

– Мерките са визирани в Актуализираната Стратегия за противодействие на престъпността. Това е публичен документ и всеки, който желае, може да се запознае с неговото съдържание и да изрази гражданска позиция.

– **Да преминем сега към икономиката. На България ѝ се признават финансова стабилиза-**

ция, действаща пазарна икономика, повишен кредитен рейтинг, устойчив икономически растеж. Какво предстои на ръководеното от Вас правителство за подобряването на икономическата среда?

– Постигнатото през 2003 година трябва да бъде запазено и развито, понеже е определящата предпоставка за благосъстоянието на хората. 2004 година се очертава като твърде решаваща не само от политическа, но и от икономическа гледна точка. Високите темпове на икономически растеж трябва да бъдат запазени. Вие знаете, че в бюджета за следващата година данък печалба пада с 4 процента и ще бъде 19.5 на сто. А от началото на 2005-та този процент ще падне с още 4 пункта и ще бъде 15 на сто. Това са най-ниските нива от началото на промените у нас. Само за следващата година тази мярка ще освободи на бизнеса средства в размер на 150 милиона лева, които да открият нови работни места и да се инвестират в ново производство. Патентните данъци са с намален праг от 75 хиляди на 50 хиляди лева годишен оборот. Така занаятчиите и търговците, които имат сделки над 50 хиляди лева, ще се регистрират по ДДС и ще плащат налог 19.5 върху печалбата си. Производителите няма да се облагат с патентен данък. И ако се върна на Вашия въпрос, подобряването на икономическата среда ще бъде основен приоритет за правителството и през следващите две години, до края на мандата.

– Едно от посланията, които Вие лично донесохте през 2001 година бе, че Вашите контакти с международния бизнес ще бъдат решаващи за привличане на нови чужди инвеститори. Това изпълнява ли се?

– Личните контакти наистина са нещо много важно в международните отношения, били те икономически или политически. Все пак, трябва да имаме предвид и нещо още по-важно. Специално що се отнася до инвестициите, те са в пряка зависимост от условията, които предлага съответната страна както и от световната икономическа конюнктура. Мога да потвърдя, че резултатите за изминаващата година са отлични с 1 милиард и 300 милиона долара чуждестранни инвестиции. Това е два пъти повече от миналата година. А ако направим ед-

на друга сметка, ще видите, че чуждестранните инвестиции като обем през 2001, 2002 и 2003 година представляват близо 50 процента от всички инвестиции в годините на прехода от 1990 година досега. И още нещо, наблюдаваме рязко повишаване на българските инвестиции за последната година. Всичко това говори, че правителството създава все по-добра рамка за предприемчивите.

– Провалиха се двете най-касови български сделки – приватизацията на БТК и Булгартабак. Защо? Имаше ли задкулисни игри и ако не, какви са тогава причините?

– Задкулисни игри няма. Проблеми и с двете сделки има, но те не са изцяло в правомощията на изпълнителната власт, защото знаете, че всички решения бяха атакувани и във ВАС, което вкара приватизацията и на БТК, и на Булгартабак в спиралата на юридически спорове и тълкувания. Целта, която сме си поставили, в крайна сметка е да финализираме приватизацията и на двете структуроопределящи дружества и то така, че да бъде запазен държавният и обществен интерес и в същото време процедурата да бъде изцяло в съответствие с нормативната уредба.

– България е на прага на НАТО. Увенчан бе един дългогодишен атлантически стремеж, започнал от единични гласове и завършил с национален консенсус. Само сигурност ли ще получи България или по-висок стандарт и приобщаване към ценностна система и как ще се отрази членството ни в Северноатлантическия Съюз върху всекидневния живот на българите?

– По този въпрос е говорено толкова много, че едва ли ще кажа нещо ново или неочаквано. Радостно е, че както по отношение на ЕС, така и за НАТО има и обществен, и политически консенсус. Влизането ни в пакта е признание за осигурена политическа и икономическа стабилност в държавата.

– Присъединяването на нашата страна към антитерористичната коалиция за Ирак, активната ни позиция в Съвета за сигурност на ООН, предстоящото председателство на ОССЕ – успяваме ли да използваме достатъчно добре потенциала на тези възможности?

– Всичко това, което изброявате, е важна

част от българската външна политика. Успехите, които постигнахме през 2003 година, се принават и от международната общност. През следващата ще ги затвърдим и увеличим.

– През 2003-та България получи ясна пътна карта за ЕС. Как оценявате готовността на страната за постигане на тази голяма цел?

– Необходима е неуморна работа, както вече Ви казах, за постигане на тази цел. За да бъдем готови за пълноправно членство в ЕС през януари 2007 година, трябва обединение не само на политическо ниво, не само на бизнеса и предприемачеството. Всеки българин трябва да даде своя принос, за да можем през следващите три години да изпълним критериите на Европейския съюз. Икономическите изгоди за България ще бъдат големи. Да припомня, че предприемаческите фондове за тези три години са 1 милиард и 200 милиона евро. Това са пари, които ще помогнат да се развиваме икономически, инфраструктурно, социално и да модернизирате държавата.

– Говорейки за членството ни в ЕС, не може да не засегнем обаче и болезнената тема за АЕЦ “Козлодуй” и негативните реакции в българското общество. Последното развитие на процесите може ли да постави под въпрос волята на България да отстоява поети вече ангажименти?

– Затварянето на глава “Енергетика” се оказва решаващо, за да постигнем пътната карта в Копенхаген през миналата година и решенията през този месец в Брюксел. Предприемаческият процес на България навлиза във финалната права. Догодина приключваме преговорите, 2005-та – максимално рано подписваме договор за присъединяване към ЕС, януари 2007-ма ставаме пълноправен член. Тази конкретна дата като обща цел с ЕС е изцяло в съответствие с Решението на народното събрание от 2 октомври 2002 година, а именно, при извеждане на малките блокове на АЕЦ Козлодуй да бъдат отчетени социално-икономическите възможности на страната и процесът да не предхожда пълноправното членство на България в Европейския съюз. Това е ключов аргумент за

нас. Да Ви припомня, че това Решение на НС бе взето с гласа на 209 народни представители от 209 гласували. Т.е. с пълно съгласие. В момента преговаряме по финансовото и техническото съдействие от страна на ЕС, основаващо се на принципа на солидарността. Резултатите от партньорската проверка ще бъдат допълнителен аргумент в тази посока. **Искам да подчертая нещо много важно за нас. България не се отказва от ядрената си енергетика. Напротив, паралелно с експлоатацията на 5-ти и 6-ти блок на АЕЦ “Козлодуй” ще работим за изграждането на модерни ядрени мощности, съобразени със световните стандарти за конструктивна и оперативна безопасност.**

– След няколко дни посрещаме новата година. Какво да очакваме като първи стъпки на кабинета?

– Философията на нашето управление е свобода на индивида и свобода на предприемачеството. Българският бизнес оценява по достойнство тази наша политика. През следващата година правителството ще продължи да работи за оптимизиране и европеизиране на нормативната рамка на икономиката.

Другото, върху което ще се съсредоточим, е да реализираме бързо, сега, мерките, предвидени в стратегията за противодействие на престъпността. По тази тема обществото с право има изострена чувствителност. Ще работим за координиране дейността на всички институции, за да постигнем желания и от нашето общество резултат. Това ще донесе обезателно повече стабилност и сигурност за отделния гражданин.

– Какво ще пожелаете на нашите сънародници в навечерието на Рождество Христово и Новата година?

– Отминава една трудна, но успешна година. Може би все още не сме толкова добре, колкото са нашите очаквания. Важното е, че вървим нагоре. Активността и трудолюбието на всеки българин ще му осигури просперитет и успех. На всички българи у нас и по света желая здраве и успехи, весела Коледа и щастлива Нова година!

Януари

7 — **София.** „Тъжна Коледа“ за лицата от немски произход. Депортирани са за Съветския съюз.

19 — **София.** На заседание на Висшия съюзен съвет на БЗНС „Пладне“ г-р Г.М. Димитров е принуден да си подаде оставката като главен секретар на Земеделския съюз. За негов заместник е избран Никола Петков.

22 — **София.** Софийският митрополит Стефан е избран за Екзарх на Българската православна църква.

25 — **София** (Съдебната палата). Главният „народен“ обвинител Георги Петров произнася обвинителната реч. Съобразява се изключително с указанията на Политбюро. Иска за регентите, членовете на царската свита, всички министри от двата кабинета на проф. Богдан Филов и тези от кабинета на Добри Божилов най-тежкото наказание — смърт.

— **София.** От ЦК на Социалдемократическата партия е отстранена групата на Кръстю Пастухов, състояща се от 6 души.

26 — **София.** Министерският съвет приема „Наредбата-закон за защита на народната власт“. Случаят е уникален в историята на правото: Закон за защита на власт!

28 — **София** (Съдебната палата). Дава се гумата на служебните защитници. Общата им линия е да търсят смекчаващи вината обстоятелства.

30 — **София.** Пред представители на печата главният директор на милицията Руси Христовов дава сведения за „извършени престъпления от някои фашистки групи — легионери, бранници, ратници, цанковисти и др.“. Целта е да потърси обществено оправдание за стотиците избити без съд и присъда младежи-националисти.

Февруари

1 — **София** (Съдебната палата). В зала № 15 Първи върховен състав на „Народния съд“ издава смъртни присъди на следните български гържавни дейци:

— Регенти: Кирил, княз Преславски, проф. Богдан Филов, ген.-лейт. Никола Михов;

— Министър-председатели: Добри Божилов и Иван Багрянов;

1 февруари 1945 г. София. Съдебната палата, зала № 5 — произнасят се смъртните присъди... В първия ред регентите: генерал-лейтенант Никола Михов, професор Богдан Филов, княз Кирил Преславски

Кабинетът на Иван Багрянов (юни-август 1944) (отляво надясно): на първия ред — проф. Михаил Арнаудов, Първан Драганов, Иван Багрянов, Димитър Савов, Александър Сталийски; втори ред — проф. Александър Станишев, Борис Колчев, Славейко Василев, Руси Русев, Христо Василев

— Министри: а) на външните работи: Димитър Шишманов, Първан Драганов; б) на вътрешните работи: Петър Габровски, Дочо Христов (задочно), проф. Александър Станишев; в) на войната: ген.-лейт. Теодоси Даскалов, ген.-лейт. Руси Хр. Русев; г) на железниците: г-р Иван Горанов, инж. Христо Петров, о.з. полк. Борис Колчев; д) на правосъдието: Васил Мутаков, Константин Партов, г-р Александър Сталийски; е) на търговията: проф. Славчо Загоров (задочно), г-р Иван Вазов, Никола Захариев, Христо Василев; ж) на земеделието: Димитър Кушев, г-р Иван Бешков, Руси Ст. Русев; з) на народното просвещение — проф. Борис Йоцов; и) на благоустройството — инж. Димитър Василев. Конфискационна присъда за починалите министри: самоубилите се Славейко Василев, Иван Попов, починалия в чужбина (Швейцария) г-р Васил Рагославов.

— Съветници на царя и членове на царската свита: Павел Груев, Светослав Поменов, ген.-лейт. Рафаил Жечев, Димитър Генчев, Георги Ханджиев, Петър Костов

— Царските неофициални съветници: арх. Йордан Севов, Любомир Лулчев.

— **София** (Университета „Св. Климент Охридски“). Втори върховен състав издава смъртни присъди на 67 народни представители, между които са: — председателите на XXV Обикновено Народно събрание Никола Лозофетов и Христо Калфов.

Вечерта осъдените на смърт в двата процеса са разстреляни в отдалечен край на Софийските гробища; кратер, останал от бомбардировките, служи за техен безкръстен гроб. Българската държаavnост е унищожена. Най-масовото избиване на държавни дейци в световната история.

2 — **София**. Инструкция на МВР до околийските управления за вземане на мерки относно запазването „реда и спокойствието“ при съобщаване изпълнението на смъртните присъди от Първи и Втори върховен състав на „Народния съд“.

11 — **Ялта**. Конференцията се закрива. Съдбата на България, Унгария, Полша и Румъния е решена — съветска егида. Публикуват се заключенията в шест точки:

«Архитектите» на съветската «Империя на злото»

Главният «архитект»

- 1) СССР одобрява създаването на ООН.
- 2) СССР се задължава след капитулацията на Германия да обяви война на Япония. Като компенсация ще получи Курилските острови и Южен Сахалин.
- 3) Линията Кързън ще бъде границата между СССР и Полша.
- 4) Одобрява се кабинет на народното обединение в Югославия.
- 5) Трите велики сили се задължават да подпомогнат бившите подвластни на Оста страни в решаването на техните спешни политически и стопански проблеми. Издевателство, украсено с цинизъм.
- 6) Признава се правото на Франция да има самостоятелна окупационна зона в Германия.

Английската Камара на общините и Американският Конгрес са крайно критични спрямо Ялтенските споразумения. Не се одобрява гласуваното доверие на СССР.

12 — **София.** Приета е „Наредба-закон“ за правописа, с който той се осакатява, изхвърлят се буквите „ѳ“ (е-двойно) и „ж“ — изразители на единството между Източните и Западните български говори, както и връзката със старобългарския език.

14 — **София** (Съдебната палата). Започва първият процес на Четвъртия върховен състав на „Народния съд“. Подсъдни са „деянията“ на членовете на Висшия военен съвет, щаба на войската, Р.О. и други командни офицерски чинове.

15 — **София.** Радиограма на Трайчо Костов до Г. Димитров. Информация за отражението на Ялтенските споразумения върху обществените среди в България.

19 — **София.** Трети върховен състав на „Народния съд“ започва разглеждане на делото срещу лицата, „станали оръдие на германски пропаганден монтаж за избиването на полски офицери в Катин и за масовите разстрели на цивилни лица в град Виница, Украйна“.

(Край)

Драги читатели на сп. „Борба“, с настоящата публикация завършваме подборките, отнасящи се до България и направени от книгата „Втората световна война“ на г-н Николай Георгиев. Надяваме се, че чрез тях помогнахме на по-възрастното поколение, съпричастно към събитията, да си припомни трагедията на България, наречена 9 септември 1944 г.

На по-младото поколение – да знае кървавия данък, който бащите и дедите му платиха в условията на съветска окупация на Родината ни и комунистическа власт.

Тези от читателите, които проявяват интерес към събитията от Втората световна война, все още могат да си набавят книгата от централата на БНФ в Чикаго или Представителството в България.

БОРБА

Извадка от книгата “Портрети от полицията – 1878-1944 г. Факти и документи”

В няколко поредни броя на списание “Борба” ще отпечатваме подборки от архивите на Дирекцията на полицията – отдел Държавна сигурност, отнасящи се до водените разследвания на известни комунистически функционери и “героизма” им като агенти на емблематичната за това време полицейска фигура НИКОЛА ГЕШЕВ.

Не ние, архивите говорят за това.

С основание някой ще запита какво общо има основната тема на настоящия труд под горния надслов (която книга ще излезе през първата половина на 2004 г. – б.м.) с процеса срещу членовете на ЦК на КП през 1942 г. Има, и то много общи неща има, и не само общо неща, но и допирни точки. Защото без неуморния денонощен труд на полицаите от “портретите” едва ли би се стигнало до разкриването на тези безотчетственици, които, макар и една малобройна група, се опитвали по един недопустим от закона начин да се борят срещу законоустановената власт в България. Всички тези терористи по собствена воля и съзнание се включили в нелегално съществуващата комунистическа партия в България. Те изпълнявали най-различни задачи, като знаели и осъзнавали, че крайната цел на партията и на техните действия е по пътя на насилието и терора да изменят установения от Конституцията държавен и обществен строй. Като това стане чрез въоръжени действия, въстания, убийства, атентати, саботажи, тероризъм и още много подобни. За реализирането на тези пъклени планове организирали явки, тайни квартири, измисляли пароли, псевдоними, набавяли оръжие и всичко останало, което им трябвало за реализиране на престъпната им дейност. Органите на Държавна сигурност (ДС), особено след като започва Втората световна война и виждайки, че партията започва една недопустима въоръжена борба срещу властта, успява в кратък срок да преустрои своята работа, за да посрещне ударите на терористите. За органите на ДС започват безсънни нощи, проследявания, разкриване на нелегални квартири и явки, арестуване на нелегални, събиране на безспорни доказателства за престъпната им дейност и накрая изправянето им пред съда. За да илюстрирам това, намирам за уместно да се спра именно на този процес. Той е събран в десет тома, всеки един с не по-малко от 200 страници. В тях са събрани саморъчните показания, поместени са снимки, други разобличаващи терористите материали, обвинителният акт, присъдата и

протокол от изпълнение на същата.

Как започва всичко това?

Органите на ДС разкриват кои са членовете на Околийския комитет на комунистическата партия в Казанлък. Загържаните, притиснати от безспорните доказателства за тяхната дейност, започват да разплитат чорана. Не пропускам да посочат и лице, което по оперативни съображения на ДС разпитваният маркира като “Г.М.”. Освен това от показанията на горните е видно, че това лице доста често идвало в Казанлък, срещало се с отговорни партийни функционери, обикаляло и съседните селища. Тази информация на ДС била предостатъчна, за да могат в кратък срок да го издирят и загържат. По време още на предварителния разпит в Казанлък той разкрива своята дейност – посочва явките и нелегалните квартири в София и провинцията, лицата, с които е имал връзка, поставяните му задачи от Цола Драгойчева, Антон Югов и други членове на ЦК на КП или с други думи, според терминологията на партията става предател. Кои всъщност се криел под уникалите “Г.М.”? Това е Георги Иванов Минчев, добре познат на полицията, който през 1936 г. за комунистическа дейност е бил осъден на 10 години строг тъмничен затвор. С обемисто полицейско досие в Дирекция на полицията. През 1941 г. е помилван, но не си е взел поука от този хуманен акт на “монархо-фашистката власт” и отново се включва в борбата. Тук е мястото да се посочи, че включването му в тази “особено благородна” дейност се дължи на изпечената комунистическа терористка Цола Драгойчева. След излизането от затвора тя го намира и знаейки, че той е с тежко здравословно състояние – кървяща язва и гноясване на двата бъбрека, го убеждава и той приема да стане сътрудник на ЦК на КП. Определя му се длъжността “техническо лице към ЦК на КП”, което означавало да съхранява явките в София и провинцията, посрещане и изпращане на нелегални, адресите на нелегални квартири, намирането на такива, с една ду-

ма – Все задачи, от които е зависела не само дейността на партията, но и животът на конспираторите. Във връзка с поставените му задачи той провеждал многократни срещи с Цола Драгойчева, Антон Югов, Антон Иванов, Атанас Романов, Христо Михайлов, Никола Иванов Вапцаров, Цветко Радојнов и още много други. В края на своята предателска дейност той пише: “Разкайвам се за извършеното от мен.” Но вече било късно. Съдът ведно с другите подсъдимци от процеса налага и съответни наказания, като на смърт присъствено осъжда: Георги Минчев, Антон Иванов, Цветко Радојнов, Петър Богданов, Антон Попов и Атанас Романов. Още същия ден след произнасяне на присъдата – 23 август 1942 г., в 21 часа присъдата е приведена в изпълнение. Направи ми впечатление един момент от присъдата и бих желал да го сподея. Трайчо Костов и Иван Масларов, които наред с осъдените на смърт са изгнали в тази игра не по малка роля, а тъкмо обратно, съдът намерил, че по отношение на тях не трябва да се прилага

тази особено тежка присъда, тъй като за двамата били налице многобройни смекчаващи обстоятелства, посочвайки като такива “тежко семейно и здравословно състояние”. И така монархо-фашисткия съд намерил “смекчаващи вината обстоятелства” и не им наложил най-тежкото наказание, но, спомням си, че след 9 септември 1944 г. вече изключително хуманният социалистически съд, след като изпрати Трайчо Костов и неговата банда на подсъдимата скамейка, не се поколеба да го осъди на смърт и получи го окачиха на бесило.

По обвинителния акт на този процес подсъдимите са били 61 души, от които, както посочвам по-горе, 6 са осъдени на смърт, а останалите на различни срокове строг тъмничен затвор, като 24 души са били напълно оправдани. И така завършва един процес и лицата по него, ако не бяха разкрити от ДС, т.е. “портрети от полицията”, може би щяха да нанесат тежки човешки и материални щети на Родината ни.

Н. НАЧЕВ

На юридически теми

*Антон Пиралков,
председател на
Държавната агенция
за българите в
чужбина*

Поради повишения медиен интерес към македонските граждани, които придобиват българско гражданство, и ролята на Държавната агенция за българите в чужбина в този процес, бих искал да направя няколко уточнения.

Преди всичко искам да подчертая, че агенцията е специализиран държавен орган, чиято дейност е ориентирана само към българите в чужбина.

Чуждестранните граждани от небългарски произход не са обект на нейната дейност. Твърденията, че издава удостоверения за български произход на араби, албанци, сърби и други чужденци, които нямат българско потекло, не отговарят на истината.

Като израз на целенасочена политика и приоритетно отношение на българската държава към българските общности зад граница Законът за българското гражданство предвижда привилегии за нашите сънародници от чужбина, които желаят да получат или да възстановят българското си гражданство. За разлика от придобиването на българско гражданство по месторождение и натурализация лица, които придобиват българско гражданство въз основа на българския си произход, заплащат символични такси, не е необходимо да доказват наличието на финансови средства, осигурено жилище, занятие и др. И не на последно място, за да придобият българско гражданство, за лицата от

Как се придобива българско гражданство

български произход не се изисква да са пребивавали законно в страната ни поне 5 години (или 3 години при брак с български гражданин), както и не се изисква отказ от чуждото им гражданство. Докато всички горепосочени условия са задължителни за чуждестранните граждани от небългарски произход.

Удостоверенията за български произход, които агенцията издава, дават възможност на нашите сънародници да се възползват от привилегиите, предвидени в закона, като не целят усложняване на бюрократичната процедура, а напротив. От тази възможност вече са се възползвали хиляди наши сънародници от Македония, Украйна, Молдова, Руската федерация, Сърбия и Черна гора и др. Техните права са защитени и в Закона за българите, живеещи извън Република България.

След 2000 г., когато отпаднаха шенгенските ограничения за пътуване на български граждани в страни от Западна Европа, потокът лица от български произход, които желаят да придобият българско гражданство, се увеличи неимоверно.

Относно необходимите документи за издаване на удостоверение за български произход, държа да заявя следното: няма и никога не е имало моя “директива” граждани на Македония да прилагат архивни документи – от 1913 и 1941 г., нито да ходят на “експедиции” в Истанбул, за да се сдобият с такива от разсекретените османски архиви от Илинденското въстание. Съзнаваме обективната невъзможност те да представят ко-

пия от документи, удостоверяващи техен и на възходящите им български произход. Поради това в агенцията се признава подписана от тях и нотариално заверена декларация относно българския им произход. Именно по този начин са издадени и продължават да се издават преобладаващата част от хилядите удостоверения за български произход на гражданите на Македония. Това може лесно да се провери в нашите архиви.

В своята дейност агенцията стриктно се придържа към конституцията и законите на България. Няма и нико-

га не е имало произвол в нашите действия, които са съобразени както с действащото законодателство, така и с останалите институции и ведомства, работещи по проблематиката на българското гражданство. Нещо повече, осъзнавайки значимостта на този въпрос, агенцията винаги е била най-активен инициатор за разрешаването на проблеми от подобен характер, както и координатор на усилията на другите държавни органи в тази насока.

(в. "Сега", 12 декември 2003 г., със съкращение)

Отворено писмо

До главните редактори на радиостанциите:
Би Би Си, Дойче веле, Свободна Европа

Уважаеми господа,

Десетки години, за да избегнем заглъшаванията на предаванията на български език на Вашите радиостанции, бяхме принудени да стигнем и до полите на Витоша, откъдето можеше да се чува несмуцавано гласът на истината. По това време в тези радиостанции работеха журналисти от висока класа. Техният коректен и изискан журналистически език не им позволи да отправят гадости и хули дори и срещу тези, които ни бяха окупирали и поробили. Но това бяха журналисти, които добре знаеха, че в тази професия трябва да преобладава само и единствено обективност и отправената критика да бъде поднесена приемливо за широката аудитория, за която предаването беше предназначено. Новините се поднасяха такива, каквито са, и всеки за себе си съобразно интелекта правеше изводи и коментари върху чуто. Тази проста истина вече едно десетилетие не можа да бъде разбрана, а и няма да бъде разбрана от журналистите, като Явор Дачков, впоследствие Мирела Иванова и компанията им от втората и третата страница на неизлизащата вече вестник "Демокрация". За да не бъде голословен в тази посока, ще спомена за предаването, което беше излъчено на 27 декември 2003 г. в 8 часа по радио "Дойче веле". Доколото си спомням, под надслов "Обзор на седмицата" или нещо подобно. И двамата "журналисти", макар че беше третият ден на Рождество Христово, не се посвениха отново да отправят хули, да изляят кофи с помия върху днешното, избрано по демократичен път, мнозинство в парламента и правителството. Разбира се, не подминаха и Негово Величество цар Симеон Втори. С подобен тон беше и предаването на Би Би Си на 26 декември 2003 г. от 18 до 19 ч. С подигравателен тон тези млади и нови журналисти от Би Би Си със саркастичен смях се опитаха да представят това, което са чули или прочели в някои столични вестници. Разбира се, не пропуснаха да споменат и това, че сегашният министър-председател на Република България в свое изказване казал "Народна република България" и други подобни неподходящи подигравки. Това, разбира се, остава за тяхна сметка, но най-вече бие по авторитета на радиостанцията и че това, което се излъчва, не се контролира от техните ръководители. Това няма нищо общо със свободата на словото. И още нещо: не може да се отправят упреци, че България е била, е и ще остане бананова република. Само за най-непросветените и непознаващи историята на България е допустимо да се говори и твърди това. И тук е мястото да посоча, че тази журналистическа кохорта, след като не можа да намери място в пресата, списания, радио и телевизия, тук потърси подслон и за съжаление намери в чужди радиостанции, към които ние питаем особено уважение. Приемам, че главните редактори и отговорни лица от тези радиостанции едва ли знаят български език и това още повече улеснява техните подчинени безконтролно да хулят България. И това ми наподобява случая отпреди 9 септември 1944 г., когато родоотстъпниците с криминално минало от територията на СССР по радио "Христо Ботев" по същия начин отправяха хули и други подобни. Но целта на тези посочени по-горе журналисти и тяхната компания е единствено да се оплюе сегашното ръководство на страната ни – било то парламент или правителство. Нито в едно предаване, а ако е имало такова, съжалявам, че не съм го чул, не се спомена, че сегашният министър-председател, роден и отрасъл до известна възраст в България в семейството на християни родители, беше прокуден и дълги години беше изгнаник. За да се върне отново в Родината си, да поеме държавното ръководство и резултатите са налице. Само слепите и глухите нито виждат, нито чуват. Той не взе и една троха от това, което е собственост на държавата. Нещо повече, подари част от собствените си имоти на изстрадалата си страна, но за разлика от него някои, използвайки своето служебно положение, се сдобиха на безценница с гаражи, други пък отвориха фондации на съпругите си, трети построиха палати, но това са "дребни неща" и трябва да ги подминават. И тук бих поставил въпроса как би реагирала журналистическата гилдия на Великобритания, ако някой български журналист отправи подобни гнусотии към кралицата на Великобритания или премиер-министъра, или друг политически човек? И защо нашето външно министерство своевременно не реагира? Не се съмнявам, че тези журналисти, а и не само те, добре разбират, кому служат с подобни било писания, било предавания. На подобни действия може да ръкопляска само тези, които сеият отляво и дясно в парламента, и техните лидери.

29 декември 2003 г.

Николай НАЧЕВ

Пишат ни

Скъпи приятели,

От бр. 6 от ноември 2003 г. разбрах, че се свиква ХХІХ конгрес на БНФ, Инк., за пръв път в България. Това е епохално събитие за живота на нашия народ и вдъхва големи надежди за положителното му развитие. След толкова изгубени надежди и разочарования сега отново се явява искрата на надеждата и вярата за успешното развитие на страната ни. Вярвам, че тази инициатива ще бъде силен магнит за съпричастност на милионите българи по света към проблемите на майката Родина. Сега ролята на БНФ придобива нови измерения и нови задачи: за привличане на българската емиграция към проблемите на Родината. Поздравявам ви за това решение и очаквам положителни резултати от конгреса.

Горазд Чолаков, Велико Търново

Драга редакция на сп. "Борба",

Пожелавам ви Весела Коледа, щастлива Нова година.

Благодаря за всички материали, които получавам аз и моите познати.

Моля Бог да закриля царя ни, да му даде здраве и сили да преплава с кораба, който кормува в това бурно море и тежък товар, в светли бъднини. Както Ноевият кораб, натоварен с повече хапливи животни, на които с Божия помощ са били затворени устата и прекършени лапите, Бог да помогне и на царя да се справи.

М. Рафаилова, Шумен

Господин Спасов,

Понеже пътувам безплатно по автобусите, успях да разпространя бюлетина и списанието в голяма част от околията.

Преди 10 ноември 1989 г. единственият начин да се информираме и утеха ни бяха чуждите радиостанции, а след тази дата информацията, която получаваме чрез списание "Борба". От голяма значимост за нас ще бъде, ако може и чрез радиото и телевизията да отправят обръщение към нас. Пишете в списанието повече за СБНА, защото младите нищо не знаят за нашите борби. На целия редакционен колектив на любимото списание "Борба"

Честита Коледа, весела Нова година – здраве и дълголетие.

Т. Дечков, Мраченик, Карловско

Уважаема редакция на сп. "Борба",

Получих пакета със списание "Борба" и го раздадох на о.з. офицерите от ЗВНВУ. Колегите пожелаха редовно да го получават. Материалите в него се четат на един дъх и вдъхват надежда за по-добри дни на народа ни след тоталитарно-комунистическото робство.

К. Михайлов, Ст. Загора

Господин Михайлов,

Честита, здрава и мирна 2004 г. Като член на редакционния екип на сп. "Борба" и представител на БНФ, Инк. в България, позволете ми да поздравя запасните чинове, завършили Военното на Негово Величество училище и да им пожелаая здраве и дълголетие. България е една и нашите сърца принадлежат на нея и на българския народ. Ние няма да погазим клетвата, която сме дали, защото на нашето знаме пише: **"Борис, България, Бог"**.

За България!

Ваш Спасов

Уважаема редакция на сп. "Борба",

Получих пратката с бюлетините. Раздадох ги всичките. Част от тях на местните НДСВ и СДС. Останалите – на хора с различни възгледи, между които и бивши легионери.

Търсят се още бюлетини и се надявам, че ако има, ще ми изпратите.

Струва ми се, че в бъдеще трябва да се използват медите за разпространение на нашите идеи.

Помислете за включване на млади хора в редиците на Фронта в България.

Приятно прекарване на светлите Христови празници.

Д-р Михаил Кюркчиев, Кюстендил

Уважаема редакция на сп. "Борба",

Чрез нашето списание на всички наши сънародници, патриоти и съратници, вярвайки в светлата звезда на измъчената ни Родина, пожелаваме Весела Коледа и Честита Новата 2004 година!

Дано всички българи – близо и далеч – да изпитат духа на Коледа, който е мир, гордостта на Коледа, която е надежда, сърцето на Коледа, което е любов!

България ще пребъде!

Милко и Елена Мушмови, Монтичело, Илиноис, САЩ

Уважаеми г-н Спасов,

Пожелавам Светлите Христови празници и Новата 2004 година да донесат здраве и благодат.

Да се надяваме, че предстоящият конгрес на БНФ, Инк. през 2004 г. за първи път в родната страна ще внесе нова атмосфера в борбата за спасение на страната ни. Пожелавам ти творчески сили и усилия в тежката задача, която ти предстои. Дерзай!

Костагин Семерджиев, Трявна

Благодаря, Семерджиев!

Да вярваме, че с общи усилия борбата ни ще има победен край. Една лястовица пролет не прави, но когато слънцето бъде скрито от облаците лястовици, тогава неминуемо ще победим.

За България!

Спасов

Уважаеми господин Спасов,

Приемете, моля, моята и на моите приятели сърдечна благодарност за материалите – бюлети-на и списанието, които изпратихте в навечерието на изборите 2003 г. Част от материалите раздадох на хората, а останалите предадох в предизборния щаб на НДСВ – Казанлък. От кандидатите от листата на НДСВ бяха избрани: един зам.-кмет и двама съветници. За това определено принос имате лично Вие, редакцията на списание "Борба" и всички родолюбиви българи.

Ще Ви бъда благодарна и занаяпред, ако ми изпращате издаваните от Българския национален фронт, Представителството в България и сп. "Борба", като притурки към него, материали. Хората ги очакват и се интересуват от тях – като история, настояще и бъдеще.

Н. Серафимова, Казанлък

Госпожо Серафимова,

Изключително сме доволни, че изпратените материали са постигнали целта си, като са мотивирали хората към изборна активност по посока на НДСВ.

Поддържайте връзки и ги разширявайте с кръга от граждани, които чувстват своята отговорност пред съгражданите си и за които интересите на Родната са над всичко. Материали ще получавате и занаяпред, от които, моля, заделяйте и за НДСВ.

Успешна 2004 година!

Ваш Спасов

Честито Рождество Христово и Новата 2004 година!

Лично на Вас, г-н Спасов, а и на целия български народ аз и цялото ми семейство желаем от все сърце здраве и дълголетие.

И дано никога не забравяме, макар и далеч от Родната си, корена си. А българинът, където и да се намира по света, има нужда от своите ритуали – плод на особената българска духовност, която за него се превръща в носител на българщината. Весели празници!

За България!

Р. Въжарова, Отава, Канада

Уважаема редакция на сп. "Борба",

Благодаря ви за удоволствието да получавам и чета вашето списание. То е единственото издание, което честно и последователно ни открива всички мъки и ужаси, преживени след 9 септември 1944 г. – злокобна дата.

Ако има възможност, моля ви да изпращате списанието на брат ми в София, аз досега му препращах моето, но има тук хора, които с интерес четат, когато го получавам. Брат ми също е мъченик, изтезаван и лежал дълги години в затворите и Белене.

Мария Борлук, САЩ

Честита Нова година! Пожелавам здраве и дългогодишен живот на всички читатели на списание "Борба" и на всички патриоти, пръснати по света, от БНФ. Братя, ние, които бяхме по лагери и затвори преди половин столетие, днес сме опълченците. Опълченците показаха пред света как България за свободата гордо знае да умира.

Като запасен от армията на САЩ и като секретар на БНФ отпреди половин столетие от град Триес, Италия, издавам моята военна команда: Братя, за конгреса – 5-6 юни 2004 г., в България!

Генчо Нанков от с. Извор махала, полите на Връшка чука, живее в САЩ

Съюзенъ
животъ

Съобщаватъ ни отъ Бъфало

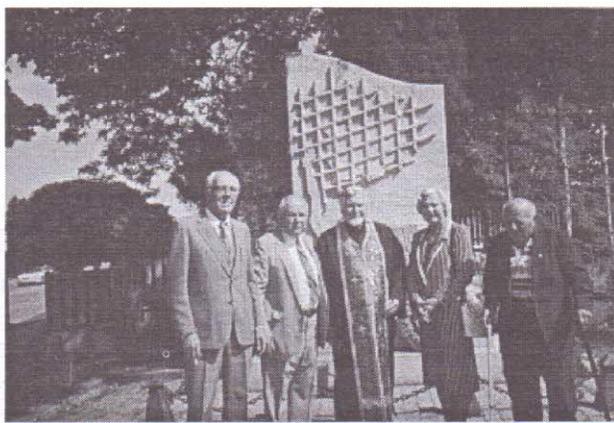
По инициатива на БНФ, Торонт – Бъфало, Ниагара фолсъ, и родолюбивата емиграция б'ѣ отслужена панихида предъ паметника на падналит'ѣ въ борбата противъ комунизма патриоти, издигнатъ въ двора на храма "Св. Иванъ Рилски" въ Ниагара фолсъ. Панихидата б'ѣ отслужена отъ отецъ Тодоръ Гроздановъ. Б'ѣха поднесени в'ѣнци и цвѣтя предъ паметника и направени дарения за новата черква. Госпожа Добра Недѣлкова дари 1000 щатски долара и икона на Св. Георги Победоносець. Госпожа Изолда – съпруга на покойния д-ръ Ангелъ Тодоровъ, и г-жа Лидия, съпруга на покойния инж. Ангелъ Гъндерски, сжщо направиха дарения, които б'ѣха приети съ благодарностъ отъ отецъ Гроздановъ.

Предъ паметника прочувствено слово произнесе г-нь Миро Герговъ, членъ на ЦУС на БНФ, Инк. и председателъ на клона въ Бъфало. Между другото той каза: "Да сведемъ чела предъ борцит'ѣ, отдали живота си за освобождението на Родината ни отъ комунистическото робство и днесъ почиватъ на чужда земя, далечъ отъ роденъ край."

Съобщава М. Герговъ, Бъфало

Н. В. княгиня Мария Луиза между членове на БНФ при посещението си въ черквата "Св. Иванъ Рилски" въ Чикаго на 18 октомври 2003 г.

Предъ паметника – отл'ѣво надѣсно: г-нь Тони Ворошь, г-нь Миро Герговъ, отецъ Тодоръ Гроздановъ, г-жа Добра Недѣлкова и г-нь Никола Тумпаловъ

Редакционни

Уважаема госпожо Вачева,

Приемете, моля, личните и на редакционния екип пожелания за здраве и литературно творчество в полза на Родината.

Честито Рождество Христово и успешна 2004 г.

Може би е време вече цялото Ви творчество да б'ѣде представено на обществото, за да заеме своята собствена ниша, която е изградило.

До г-жа Е. Вачева – Хасково

БОРБА

До инж. Чаракчиев – Хемниц, Германия

Инж. Чаракчиев, благодарим! Прекрасно! Очакваме още материали в този дух.

Весела Коледа и успешна 2004 година!

Доскоро в България!

БОРБА

До г-н Занев – Бяла черква

Господин Занев, приемете пожеланията за здраве и дълголетие от редакционния екип на сп. "Борба".

Ще получавате списанието. Ще го получават и Вашите приятели. Идеите на Българския национален фронт са идеи, национални по дух и социални по съдържание. Да обичаш родината си е чест, а да се бориш за социална справедливост – достойнство. Ние вярваме в победата, защото нашето дело е право и то ще победи.

Редакционен екип на сп. "Борба"

До д-р Стефанов – Ловеч

Уважаеми д-р Стефанов,

Който се страхува от мечки, да не ходи в гората. Не трябва да се съмнявате, че ако бях получил писмото Ви, нямаше от "страх" да публикувам в сп. "Борба" съдържанието. Изпратете отново всичко на известния Ви адрес. Приемете нашите пожелания за здраве (възстановено здраве след побоя). В това е смисълът на нашата борба. България да стане наистина правова държава, в която над законите ще стои само Бог и за побойниците и убийци-

БОРБА

те ще има възмездие, определено и, най-важното, наложено чрез закона. При първи възможен случай ще се отзова на поканата Ви.

Ваш Спасов

До Александра Аделбрум – Швеция

Уважаема госпожо Аделбрум (Симеонова),
Благодаря за Коледните и новогодишни пожелания от името на Представителството на БНФ, Инк. в България и редакционния екип на сп. "Борба".
Доскоро на конгреса в България!

Ваш Спасов

До г-н Т. Томов – Габрово

Уважаеми г-н Томов, списанието ще получават и тримата господа, които сте абонирали. Преценете сам и ни съобщете дали за по-сигурно да получават списанието чрез Вас, или директно на адресите, които ще трябва да потвърдите, като впишете и градовете – нещо, което не сте направили в писмото си от 13 ноември 2003 г.

Приемете, моля, поздравленията и пожеланията ни за здраве и дълголетие Вам и приятелите Ви, които мислят като Вас. Борбата ни за национално единство и човешки живот продължава, защото противниците на тази наша дълголетна борба здраво са се окопали в структурите на властта и оттам извършват мръсната си задкулис-на, антинационална дейност. Да вярваме, че с общи усилия, не с думи, а на дело на тази тяхна дейност ще се сложи край. Да се бориш с враговете народни не значи призив за антагонизъм, а условие за по-висок стандарт на живот, свита корупция, намалена престъпност и ликвидирана партизанщина в обществения и политическия живот.

БОРБА

ЦУС на БНФ, Инк., Представителството в България и редакционният екип на сп. "Борба" благодарят за стотиците поздравления, които пристигнаха в Представителството от граждани, живеещи в и извън България. Нека ни бъде позволено чрез списанието да ги поздравим и ние, като имъ пожелаем здраве и успехи през 2004 г. Желанието на мнозина, които настоятелно молят за покани да присъстват при откриването на 29-я конгрес в БНФ, Инк., ще бъдат удовлетворени.

БОРБА

Допуснатата грѣшка

На последна външна корица на списанието (Съветниците на царя): четвърти по ред – отпечатано Г. Гаджиев, да се чете Г. Ханджиев.

In memoriam

✠ Въ края на декември 2003 г. в Мюнхен, Германия, почина един от основателите на Българския национален фронт

г-нъ Генчо Генчевъ,

роден през януари 1920 г. в Червен брѣг – България.

Окупацията на България от болшевиките през 1944 г. заварва Генчо Генчевъ в Германия. Там той се ползва с авторитет както в България, така и в Германия. В тези бурни, размирни времена той помага на много емигрирали от България да се устроят в Германия и в други европейски страни, които не са попаднали под комунистическия ботуш. Когато започва организираната борба срещу комунизма, Генчо Генчевъ е в първите редове на борците. До края на живота си той остава антикомунист и с всички сили и средства помага за освобождаване на България от убийците комунисти.

Поклон пред свѣтлата му паметъ.

БНФ

✠ На 14 декември 2003 г. в Щутгарт, Германия, почина

Мария Божинова Бачева,

съпруга на голѣмия родолюбец и пламенен патриот инж. Димитър Бачевъ. През всичките години на емиграция тя дѣли неволите и несгодите на своя съпруг и му е опора в борбата му за освобождаване на Отечеството ни от комунистическото робство.

**Тжгата – облак буреносен,
ни връхлетя за мигъ злокобно.
Тя въ насъ остава, за да носимъ
с любовъ и вѣра всичко родно.**

БНФ

Съдът на беззаконието
1 февруари 1945 г.

“Докрай остава – казваше княз Кирил –
на кораба добрият капитан!” –
и той не пожела да емигрира
преди да бъде още задържан.

От комунистите са призовани
на съд регентите подир това,
на колене, с вериги оковани
със самолет ги пращат за Москва.

Три месеца стоически и с доблест
при Сталин инквизиции търпят,
от Кремъл Димитров нарежда после
да бъдат те осъдени на смърт.

Надменно Гръбчева въпрос задава:
Вий кой сте? – пита българския княз.
Светът ме знае, всеки ме познава,
коя сте – никой не познава Вас!

Но Вие предизвиквате ги! – тихо
кори го генералът удивен.
Ще ни убият, не разбра ли, Михов,
остава ни достойно да умрем!

Агитки пред Съдебната палата –
държат плакати и скандират “Смърт!”.
С вериги на балкона пред тъпната,
обречени, регентите мълчат.

Два кратера от бомби са удобни,
та сто и пет тела да поберат
и с камиони към местата лобни
извозват ги и цяла нощ гърмят.

По навик сталинските комунисти
събличат ги, за да ги оберат,
регенти, депутати и министри
три часа голи на студа стоят.

С достойнство, прави срещат те куриума,
Станишев потвърждава им смъртта,
убиват го подир – не ще и дума –
и с шмайзер ги довършват през нощта.

Наблизо е къщурка на старица,
роднините им идват сутринта,
разказва им: Чух викове “Убийци!”
Заравяте ни живи във пръстта!”

А мястото е с валяк изравнено
и над телата се топи снегът,
със мъченишки кърви напоено –
свидетел няма на беззаконен съд...

Съдилища страната ни заливат,
процеси се заснемат и на филм,
в Съветския съюз се прожектират
и първенство в убийствата държим!

Надежда Любенова

БОРБА®

ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

Преди 59 години, въ окупираната ни отъ съветскитѣ войски Родина, дошлитѣ на власт на 9 септември 1944 г. комунисти извършиха най-масовото избиване на държавни дѣйци въ свѣтовната история.

На първи февруари 1945 г. Първи и Втори състави на изискания отъ Москва от Георги Димитровъ т.нар. народенъ сждъ произнесоха 105 смъртни присъди.

Първи съставъ, заседаващъ въ Съдебната палата, осъди на смъртъ:

Регентитѣ на България: Кирилъ, князь Преславски, проф. Богданъ Филовъ и ген.-лейт. Никола Миховъ;

Министъръ-председателитѣ: Добри Божиловъ и Иван Багрѣновъ;

Министритѣ: Д. Шишмановъ, П. Драгановъ, П. Габровски, Д. Христовъ, проф. Ал. Станишевъ, ген.-лейт. Т. Даскаловъ, ген.-лейт. Руси Русевъ, д-ръ Ив. Горановъ, инж. Хр. Петровъ, о.з. полк. Борисъ Колчевъ, В. Митакъ, К. Партовъ, д-ръ Ал. Сталийски, проф. Сл. Загоръ, д-ръ Ив. Вазовъ, Н. Захариевъ, Хр. Василевъ, Д. Кушевъ, д-ръ Ив. Бешковъ, проф. Борисъ Йоцовъ, инж. Д. Василевъ.

Светницитѣ на царя: П. Груевъ, Св. Поменовъ, ген.-лейт. Р. Жечевъ, Д. Гевчевъ, Г. Гаджиевъ, П. Костовъ, арх. Й. Севовъ и Любомиръ Лулчевъ.

Втори съставъ, заседаващъ въ Софийския държавенъ университетъ, издаде 56 смъртни присъди на народни представители отъ 25-то Обикновено Народно събрание.

Присъдитѣ сж окончателни – безапелационни.

Вечерта осъденитѣ на смъртъ отъ двата състава на сжда държавни дейци сж разстреляни на Софийскитѣ гробища.

Кратеръ, изкопанъ отъ бомбардировкитѣ, е станалъ безкръстенъ гробъ на нахвърлянитѣ отъ убийцитѣ тамъ тѣла.

На предполагаемото мѣсто на разстрела днесъ се издига паметникъ, който е безмълвно предупреждение:

Не на забравата!

Никога комунизъмъ!

Вѣчна да бжде паметъта на жертвитѣ на комунизма!

Поклонъ!

БОРБА

Вѣра

Сила

Сувверенитетъ

Печатъ: Отечество ООД